85STE JAARGANG No. 302 ZATERDAG 31 DECEMBER 1966

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: J. C. Maas • Uitgeverdrukker: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad • Kantoor: Consciëntiesteeg 27 - 29 • Telefoon alle afdelingen: 24360 (drie lijnen)

Beroep op Washington, Hanoi en Saigon

Engeland wil onverwijld overleg over Vietnam

LONDEN (RTR) — Groot-Brittannië heeft gisteravond dringende boodschappen aan de Verenigde Staten, Noord- en Zuid-Vietnam gezonden waarin wordt aangedrongen op een onmiddellijk bijeenkomen van vertegenwoordigers van die landen teneinde tot een staken van het vuren in Vietnam te komen. Dit heeft het Britse ministerie van buitenlandse zaken meegedeeld. De Britse regering biedt „alle beschikbare faciliteiten in elk geschikt Brits gebied" aan en wil helpen bij het doorzenden van eventuele boodschappen over regelingen voor een bijeenkomst. De boodschappen zijn afkomstig van minister van buitenlandse zaken George Brown en gericht aan de ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, Noord- en Zuid-Vietnam. Minister Brown zond de boodschappen na besprekingen met minister Wilson.

Weinig optimisme in VN over kans van slagen

In ingelichte Britse kringen zei men dat Londen Hongkong ziet als een mogelijke plaats voor een bijeenkomst als het voorstel zou worden aanvaard. Kort voor het Britse aanbod beschuldigde China Engeland er van Hongkong te laten gebruiken als basis voor de Amerikanen bij de oorlogvoering. Britse functionarissen entkenden dit ten stelligste. Zij zeiden dat de kroonkolonie slechts open staat als rustbasis voor strijdkrachten van een geallieerde mogendheid.

Groot Brittannie heeft reeds een aantal vredespogingen ondernomen, die echter alle zijn mislukt. Half 1965 ging een Engelse vredesmissie naar Hanoi en dit jaar vloog premier Wilson naar Moskou om aan te dringen op Russische bemiddeling.

Zoals bekend hebben Hanoi en Peking steeds alle voorstellen voor onvoorwaardelijke vredesonderhandelingen van de hand gewezen. De communisten willen dat eerst de bombardementen op Noord-Vietnam worden gestaakt en de Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam worden teruggetrokken.

In Franse regeringskringen juichte men vrijdagavond het Britse initiatief toe als een „passend antwoord van Europa op kardinaal Spellmans uitlatingen over een militaire overwinning ten koste van alles". Functionarissen zeiden dat de Franse regering ervan overtuigd blijft dat er geen militaire overwinning in Vietnam kan zijn en dat onderhandelingen de enige oplossing zijn. Franse waarnemers menen dat het gevaar voor uitgroeiing van de oorlog tot een oorlog met China steeds groter wordt en dat een oorlog met China snel tot een kernoorlog van wereldomvang zou kunnen leiden.

In VN-kringen in New York toonde men zich weinig optimistisch over een eventueel slagen van het Britse initiatief, daar ook secretaris-generaal geen gehoor heeft gevonden bij de Vietcong op zijn oproep tot besprekingen over wapenstilstand.

De Russische regering is van het nieuwe Britse initiatief op de hoogte gesteld, zei men in Londen. In Whitehall zei men te hopen dat de Sovjet-Unie, die mede-voorzitter is van de conferentie van Geneve van 1954, de stap niets in de weg zal leggen.

Bestand in Vietnam

SAIGON —(RTR) — Vanochtend om zeven uur plaatselijke tijd kwamen wederom de kanonnen in Vietnam tot zwijgen. Het nieuwjaarsbestand, dat voor 48 uur door de elkaar bestrijdende partijen was aangekondigd, was ingegaan.

Gedurende het bestand zullen ook geen bombardementsvluchten op Noord-Vietnam worden gemaakt. Wel wordt verwacht dat de Amerikaanse verkenningsvluchten ten noorden van de zeventiende breedtegraad zullen voortgaan.

Tijdens het kerstbestand, dat ook 48 uur duurde, werd van Amerikaanse en Zuidvietnamese zijde melding gemaakt van 120 schendingen.

Tien minuten nadat het bestand van 48 uur ter gelegenheid van de jaarwisseling was ingegaan, brak 50 km ten noorden van Saigon een gevecht uit tussen Amerikaanse troepen en eenheden van de Vietcong.

Een Amerikaanse militaire woordvoerder zei dat een infanterie-divisie die naar de basis terugkeerde door machinegeweervuur werd beschoten. Het is dezelfde divisie die ook tijdens het kerstbestand onder vuur kwam te liggen.

Mongolie tegen Amerikaanse bombardementen

NEW YORK —(AFP) — Mongolie heeft vrijdag bij de V.N. een verklaring ingediend waarin de regering van dit land de bombardementen op Noord-Vietnam "nieuwe misdaden van de Amerikaanse imperialisten" noemt. De kwestie kan alleen worden geregeld door toepassing van de overeenkomst van Geneve van 1954. Mongolie zal "zijn Vietnamese broeders" alle mogelijke hulp blijven verlenen, zegt de verklaring.

Venezuela en Brazilie hebben diplomatieke betrekkingen hersteld

Caracas —(AFP) — In Caracas is bevestigd dat de diplomatieke betrekkingen tussen Venezuela en Brazilie zijn hersteld. Deze werden kort nadat maarschalk Branco in Brazilie aan de macht kwam verbroken omdat Venezuela volgens de "leer van Betancourt" geen regeringen erkent die na een militaire staatsgreep aan de macht zijn gekomen.

Persvrijheid in vele landen in gevaar

GENEVE —(AFP) — Brazilie, Argentinie en Pakistan zijn de landen waar de persvrijheid heden ten dage het meest wordt bedreigd. Dit zegt de directeur van het internationale persinstituu (IIP), Per Monnsen, in een rapport over "de vrijheid van de pers in 1966". Landen waar de persvrijheid voorts in gevaar is, zijn Zuid-Afrika, Rhodese, Spanje en Griekenland.

China laat Nederlandse zaakgelastigde weggaan

PEKING (RTR) — De Nederlandse zaakgelastigde in China, de heer G. J. Jongejans, heeft Peking per vliegtuig verlaten. Ongeveer veertig leden van het diplomatieke corps in Peking waren bij het vertrek van de heer Jongejans aanwezig.

In de Nederlandse legatie in Peking is gisteravond een afscheidsbijeenkomst gehouden, waar ongeveer zestig diplomaten waren, die de oud-zaakgelastigde tijdens diens huisarrest van vijf maanden, geregeld hadden bezocht. De heer Jongejans bracht allen dank voor de steun die hij had gekregen. Er was, zo verklaarde hij, bijna geen dag voorbij gegaan of hij had bezoek gekregen. Hij beschouwde zijn vrijlating als een overwinning voor de diplomatieke principes en gebruiken.

De heer Jongejans zal vannacht in Kanton overblijven en morgen, per trein naar Hongkong verder reizen.

Terwijl de diplomaten, die naar het vliegveld waren gekomen om van de heer Jongejans afscheid te nemen, luid „for he is a jolly good fellow" zongen, reciteerden jonge rode gardisten aanhalingen uit de werken van Mao Tse Toeng.

Het vliegtuig, waarmee de Nederlandse zaakgelastigde zou vertrekken, was een half uur te laat. In de vertrekhal, waar de heer Jongejans en de andere diplomaten verbleven, zaten ongeveer 200 rode gardisten in rijen op de grond. Zij droegen voor uit Mao's geschriften en zongen loflicderen op de communistische leider.

Thant dringt opnieuw op vrede aan in zijn nieuwjaarsboodschap

NEW YORK (AFP) — Secretaris-generaal Thant van de VN heeft in zijn nieuwjaarsboodschap alle mensen van goede wil verzocht zich te buigen over de vraagstukken van oorlog en vrede en opnieuw gepleit voor het staken van de strijd in Vietnam.

Thant wees erop, dat er weliswaar diepgaande meningsverschillen bestaan over de oorlog in zuidoost-Azië, maar dat toch het aantal mensen, dat ernstig verontrust is door het verschrikkelijke leed en de grote risico's die deze strijd met zich mee brengt, steeds groter wordt. Het was meer dan ooit nodig zich te bezinnen op de enorme verkwisting van energie en hulpbronnen, die aangewend zouden kunnen worden voor het scheppen van een wereld, die het diepgewortelde verlangen van de mens naar vrede, gerechtigheid en vrijheid kan bevredigen.

Jackie Kennedy met vakantie

● *Terwijl de storm rond het boek De dood van een president schijnt te zijn geluwd, is mevrouw Jacqueline Kennedy met John en Caroline, die waarschijnlijk een vriendinnetje heeft meegenomen, in Antigua aangekomen voor een vakantie van twee weken.*

De directie en het personeel van de N.V. PAULUS DRUKKERIJ en de redactie van de

Amigoe di Curaçao

en

Amigoe di Aruba

wensen alle lezers een

VOORSPOEDIG 1967

● *Het noodlot trof de politie zelf gistermiddag om drie uur bij het Wilhelminaplein toen een agent in een dienstwagen een (lichte) aanrijding veroorzaakte. Het is een teken dat men uiterst voorzichtig dient deel te nemen aan het verkeer. Vooral dit weekeinde dient men "defensief" te rijden, dat betekent dat men voldoende mogelijkheden openlaat om de fouten van andere weggebruikers op te vangen.*

● *Gistermiddag om vijf uur ging de strenge controle van de verkeerspolitie in, waarbij onder andere gebruik gemaakt wordt van extra patrouilles. De gevolgen lieten zich reeds duidelijk blijken: vanmorgen om tien uur had de verkeerspolitie een "oogst" van 42 processenverbaal, waarbij geen peevees wegens overtreding van het parkeerverbod. Negen wagens waren ingenomen.*

● *Sinds gistermiddag vijf uur vonden twee aanrijdingen plaats, welke een schade veroorzaakten van tweehonderd gulden. Niemand raakte in het verkeer gewond, terwijl geen autobestuurder werd aangehouden wegens drankmisbruik. Bij een van de aanrijdingen reed een autobestuurder door.*

● *De verkeerspolitie wil door middel van deze strenge actie de weggebruikers tegen zichzelf beschermen. Bijzonder streng wordt gelet op: de onderlinge afstand tussen de auto's, het rechts houden, de snelheid, de manoeuvres tijdens het inhalen of het ingehaald worden en het verlenen van voorrang. Ook op de voetgangers wordt gelet: mocht een voetganger zich al tegoed gedaan hebben aan alcoholhoudend vocht, dan wordt hij direct opgepakt wegens openbare dronkenschap. Ook voor de voetganger geldt dus: Glaasje op, laat je rijden.*

● *Voor iedereen geldt: Let op in het verkeer!*

Radiotoespaak minister Biesheuvel

Bewindsman vroeg aandacht voor rijksdelen Suriname en Nederlandse Antillen

DEN HAAG (ANP) — In een radiotoespraak over een der Nederlandse zenders heeft minister mr B. W. Biesheuvel in zijn functie van vice-minister-president aandacht gevraagd voor de beide rijksdelen overzee, Suriname en de Nederlandse Antillen.

In de laatste jaren is de ontwikkeling van Suriname en de Nederlandse Antillen met toenemende voortvarendheid ter hand genomen. Mede door hulp van Nederland zijn daar grote werken tot stand gekomen op het gebied van wegenbouw, elektriciteitsvoorziening, ontsluiting van het binnenland, landbouw en dergelijke.

Zulke werken kunnen slechts dan nut afwerpen als er ondernemingen volgen, die van de aanwezige wegen, havens en vliegvelden en krachtcentrales gebruik maken. Toenemende industrialisatie is voor deze landen noodzakelijk voor een goede economische groei.

● *Schroom*

De kansen en faciliteiten voor investeringen zijn er, maar in de praktijk blijkt er nogal eens schroom te bestaan bij Nederlandse ondernemers om aktiviteiten in Suriname of de Nederlandse Antillen te gaan ontplooien.

Een verheugend initiatief van een groep Nederlandse ondernemers heeft er toe geleid, dat organisaties werden opgericht, die ten doel hebben met steun van de Nederlandse overheid faciliteiten en financieringsmiddelen te verstrekken ter beperking van het zakelijke risico, terwijl daarnaast een regeling tot stand gekomen is ter bescherming tegen risico's van niet-commerciele aard. Met dit complex van voorzieningen wordt getracht de terughoudendheid, die gebruikelijk is bij de vestiging buiten Nederland, voor Suriname en de Nederlandse Antillen zo veel mogelijk weg te nemen.

● *Samenwerking*

Op allerlei gebieden van overheidszorg wordt de samenwerking geintensiveerd en de ontwikkeling naar verdere economische zelfstandigheid gestimuleerd, Minister Biesheuvel vervolgde: laat mij een voorbeeld noemen. Suriname en de Nederlandse Antillen hebben net als Nederland hun eigen nationale luchtvaartmaatschappijen, de SLM en de ALM. Deze maatschappijen willen — en ik acht dat gezond — op zo kort mogelijke termijn hun vleugels verder uitslaan. Recent overleg heeft er toe geleid, dat afspraken zijn gemaakt tussen de luchtvaartdensten en luchtvaartmaatschappijen voor een hechte samenwerking en onderlinge bijstand in de toekomst. Voor de ontplooiing van Suriname en de Nederlandse Antillen op het gebied van de luchtvaart is een ruimer en gemakkelijker perspectief geopend.

Een stabiele opbouw van het economische leven in die landen vergt grote investeringen om de achterstand op het geindustrialiseerde westen in te halen. Nederland heeft in het verleden, waar mogelijk steun verleend bij de financiering van de ontwikkelingsplannen. Binnenkort zal de verdere financiele deelneming van Nederland in de sociale en economische ontwikkeling van Suriname en de Nederlandse Antillen worden geregeld. Niet alleen door de overheid, maar ook door allerlei particuliere organisaties worden belangrijke initiatieven ontplooid op het sociale educatieve en culturele terrein.

Vermelding verdient daarbij de samenwerking op het gebied van hoger onderwijs. In het afgelopen jaar is in P'arbo een universiteit opgericht en van de zijde van de Nederlandse universitaire wereld wordt thans alle medewerking verleend aan de opbouw van de — voorlopig — drie faculteiten, te weten een medische, een juridische en een landbouwkundige faculteit, aldus de vice-minister-president.

Tito over gewapende conflicten in wereld

BELGRADO (RTR) — President Tito van Zuid-Slavië heeft in een tv-gesprek gezegd dat de spanning in Europa is afgenomen, maar dat de gewapende conflicten in het verre oosten en elders tot een wereldoorlog kunnen uitgroeien. Tito vindt wat in Vietnam gebeurt, onbegrijpelijk. „De Amerikaanse agressie jegens een onafhankelijk land" had een peil bereikt waarop zij gemakkelijk tot andere landen kon worden uitgebreid.

Het conflict tussen Israël en de Arabische wereld noemde de Zuidslavische president eveneens gevaarlijk.

Regering onheus: volk vriendelijk

Chinese lastechnici geven Nederland schuld

DEN HAAG (ANP) — De acht Chinese lastechnici, die gisteren na een gedwongen verblijf van vijf maanden in het gebouw van de zijn vertrokken met vriendschappelijke gevoelens ten opzichte van de Nederlandse bevolking, doch niet ten opzichte van de Nederlandse regering. Dit blijkt uit een gestencilde verklaring van deze delegatie naar de 19e jaarvergadering van het internationale instituut voor lastechniek te Delft, die vrijdagavond van de zijde van de Chinese legatie aan de pers werd verstrekt.

In deze verklaring werpen de acht delegatieleden de schuld aan de dood van hun collega Hsu Tzu Tsai geheel op de Nederlandse regering. Tijdens de conferentie in Delft, zo zeggen zij, werd Hsu Tzu-Tsai benaderd door Amerikaanse agenten, die hem trachtten te bewegen zijn land te verraden. Als gevolg daarvan trachtte hij te deserteren en verwondde hij zichzelf, toen hij op 16 juli uit een raam sprong, aan de gevolgen waarvan hij de volgende dag overleed.

De Amerikaanse agenten, zo vervolgt de verklaring, voerden hun activiteiten uit met medeweten van de Nederlandse regering, die deswege onomstotelijk verantwoordelijk is voor de dood van Hsu Tzu-Tsai.

De delegatieleden beschuldigen verder de Nederlandse regering ervan met de door haar als gevolg van dit incident genomen stappen en maatregelen de elementaire beginselen van de internationale betrekkingen grovelijk te hebben geschonden en moedwillig de betrekkingen tussen China en Nederland te hebben verslechterd. De Chinese regering daarentegen, zo zeggen zij verder, heeft de grootste verdraagzaamheid en terughoudendheid betracht en de Nederlandse regering verscheidene malen redelijke voorstellen voor een oplosing gedaan. Kortgeleden stelde zij de Nederlandse regering voor dat Nederlandse ambtenaren en de Chinese delegatie in het kantoor van de Chinese zaakgelastigde een ontmoeting zouden hebben. De Nederlandse regering aanvaardde dit voorstel en liet daarop haar oorspronkelijke eis van een onwettig verhoor van de delegatieleden varen.

De delegatie besluit met te zeggen, dat de regering van Nederland als gastland van de jaarvergadering van het internationaal instituut voor lastechniek, in haar houding en maatregelen in verband met het incident zich uiterst onvriendschappelijk tegenover de Chinese bevolking heeft gedragen en hierdoor de vriendschappelijke betrekkingen tussen de Chinese en Nederlandse volkeren in grote mate schade heeft toegebracht. Het Nederlandse volk echter is vriendelijk voor ons geweest. Gedurende onze meer dan vijf maanden van beleg door de Nederlandse regering hebben veel wat Nederlandse vrienden blijk gegeven van grote bezorgdheid en sympathie, waarvoor wij onze hartelijke dank wensen te betuigen.

De verklaring, die persvertegenwoordigers op telefonische uitnodiging bij de Chinese legatie konden athalen, werd hun door de tralies van het tuinhek overhandigd, waarbij alle vragen om nadere inlichtingen met een glimlach werden afgewimpeld.

NIEUWJAARSZEGE OP BRIONPLEIN

WILLEMSTAD — Oudejaarsavond te middernacht zal, zoals gebruikelijk, door mgr J. M. Holterman, vanaf het balkon van zijn woning aan het Brionplein de zegen worden gegeven. De bisschop komt hier speciaal voor uit het ziekenhuis, waar hij momenteel wordt verpleegd. De ontvangst op 1 januari vindt echter geen doorgang.

Arabieren stropen zuid Soedan af

VERONA (RTR) — Een r.k. missievereniging in Verona, Italië, zegt in haar mededelingenblad dat Arabische soldaten in het zuiden van Soedan hele negerdorpen verbranden, ouden van dagen en kinderen doden en vrouwen meenemen voor hun harems. Een kwart miljoen vluchtelingen uit zuid-Soedan verkeren in Oeganda, de Centraal-Afrikaanse republiek, Kongo (Kinsjasa) en Ethiopië in uiterst behoeftige omstandigheden.

De paters van Verona werken al een eeuw lang in Soedan, waar de wrijving tussen de mohammedaanse Arabieren in het noorden en de negers in het zuiden dateert uit de tijd van de slavenhandel.

CURACAO
Agenda

Weekend-dienst eilandsgeneeskundigen 31-12-1966 - 1-1-1967. Stad: Dr. R. Pool, W. I. Compagniestraat 2, tel 24442; **2de distrikt:** Dr. H. W. A. Devid, Dokterswoning Brievengat, tel. 49277; **3de distrikt:** Dr. M. R. W. B. Berkenveld, Dokterswoning Soto, tel 48090.

Verlof begratenis: Dhr. A. H. de Windt, Eroswég 59A.
Botica's: Otrabanda: Central, tel 23281; **Punda:** Wilhelmina, tel. 12586.
Pompstations: Esso Servicecenter - Fokkerweg; Craz - de Ruyterkade; Galmeyer Cerito; de Lanoi - Santa Rosa; Namias de Castro - Hato; Canword - Gasparito; Mauricio - Santa Helena; Halland - Colon.
Tentoonstelling: 10.00 - 12.00 16.00-17.30 Werken van 3 Nederlandse en 2 Tsjechische grafici - Gallery RG. 15 maandags gesloten.

Zaterdag

Bioscoper: Roxy: 20.00 Strijd en extase; **West-end:** 20.00 The knack.... and how to get it; **Cinelandia:** 20.00 I deal in danger; **Drive-in:** Geen voorstelling; **Asiento:** Geen voorstelling.

Diversen: Tentoonstelling: 16.00 - 18.30 Shlemo Koren - Galerie de Boog.

TeleCuracao - 17.00 Kindernurtje; 17.30 Wild Bill Hicock; 18.00 Across the 7 seas; 18.30 Pater Brenneke; 18.45 Nieuws; 19.00 Eilandelijke Voorl. Dienst; 19.30 Bewitched; 20.00 Cultuur en Opvoeding; 20.30 Esperanzashow; 21.00 Nieuws; 21.15 Special progr.; 21.45 Kamer v. Koophandel; 22.15 Run for your life; 23.15 Nivihat show.

Zondag

Bioscopen: Roxy: 16.00 Hans en Grietje; 18.30 The world in his arms; 20.30 Strijd en extase; **West-end:** 10.30 -20.30 The knack.... and how to get it; 16.30 Help; 18.30 Major Dundee; **Cinelandia:** 19.00 Tumbleweed; 21.00 I deal in danger; **Drive-in:** 19.00 - 21.00 Paradise Hawaiian style; **Asiento:** Geen voorstelling.
Diversen: Nieuwjaarsreceptie: 17.00-19.00 Shell employe - Paviljoen Rust en Burgh; **Aerovista:** 16.00-21.00 Bulawayamiddag. **Muziek:** de Shell Steelband; 17.00 OGEM-Hotel Avila. **Nieuwjaarszegen:** 24.00 door mgr. Holterman - Brionplein.
TeleCuracao - 17.00 TV per luchtpost (film wedstr. Ajax-Liverpool); 18.45 Nieuws; 19.00 De vertelijker; 19.15 NTS-weekjournaal; 19.30 LAV-progr. 20.00 My favorite martian; 20.30 Hawkey West; 21.00 Nieuws; 21.30 Maverick; 22.15 Defenders; 21.15 Hubert Salas progr.

Emmastad

OS Telecommunication - Kantoor open: 07.30-16.30 tel. 2307; 16.30-07.30 M. E. Celestina tel. 0-43880; B.g.g. tel. 9.
Personnel services - 31 12 (16.30) - 1.1 (07.30) M. H. Martes, Jul. van Stolberglaan 12, Rio Canario tel. 0 43479; 1 1 (07.30) - 2 1 (07.30) L. M. Ridley, Alexanderlaan 13, Rio Canario, tel. 0 44283; B.g.g. tel. 9-9.
N.V. CSM-Ships' Agency - Kantoor open: 07.30-24.00 tel. 2551 2458.
Alleen voor dringende aangelegenheden - 00.00 07.30 tel. 9.
Aviation service - 31 12 (23.30 06.30) L. O. Finies tel. 0-24256; 1/1 (23.30 06.30) E. M. H. Agnes tel. 0-44054.

Ontslag aangezegd aan tiental Antillianen bij Boeles Scheepswerven

(Van een onzer verslaggevers)

ROTTERDAM — Voor tenminste een tiental Antilliaanse werknemers in Nederland is hun eerste kerst in het „tera fria" niet zo prettig geweest als zij zich enige weken geleden hadden voorgesteld. Binnen hun proeftijd van acht weken zijn zij namelijk ontslagen, omdat zij niet het vereiste werktempo zouden hebben kunnen bereiken. Het betreft hier werknemers van Boeles Scheepswerven te Bolnes bij Rotterdam en van Bronswerk te Schiedam. Een woordvoerder van het Antillenhuis verklaarde aan de Amigoe, dat hieruit niet mag worden opgemaakt, dat hieruit niet mag worden opgemaakt, de uitzending een mislukking dreigt te worden. Het ontslag binnen de proeftijd is kennelijk wat de uitzending van Antillianen betreft een novum; aan de Amigoe werd meegedeeld, dat het Antillenhuis instructies gevraagd heeft aan de regering te Willemstad. Dit vooral in verband met de overeenkomst tussen de werknemers en het Antillenhuis tot terugbetaling van hun reis.

De woordvoerder van het Antillenhuis merkte op, dat het bij Boele om zeven jongelui ging, die deel uitmaakten van een groepje van zeventien werknemers, die nog geen twee maanden geleden uit de Antillen aankwamen. Bij genoemd bedrijf werkt reeds een groep van twintig jongelui, die zich kennelijk wel aan het arbeidstempo hebben kunnen aanpassen. Een van de ambtenaren van het Antillenhuis, die belast is met de begeleiding van de Antilliaanse werknemers deelde mee, dat een vertegenwoordiger van Boeles Scheepswerven zelf enige tijd geleden de werving geleid heeft van de groep van zeventien. Hij voegde er aan toe, dat dit is gebeurd in samenwerking met het departement van sociale zaken op Curacao. Dezelfde ambtenaar verklaarde tevens, dat een van de gedupeerde werknemers ook geestelijk niet helemaal volwaardig zou zijn.

Van de zeven ontslagenen zijn er drie minderjarig. Telegrafisch heeft men hun ouders op Curacao verzocht of men de jongelui moet terugsturen of dat zij in Nederland kunnen blijven. Verschillende van de jongelui zijn van plan in militaire dienst te gaan. Een woordvoerder van Boeles Scheepswerven deelde mee, dat de ontslagen slechts zijn gegeven op grond van het te lage arbeidstempo; er is geen sprake geweest van wangedrag.

Onrust

De officiële reden van de ontslagen bij Bronswerk zou hetzelfde zijn. Het betreft hier vijf jongelui, die nog in hun proeftijd waren en een werknemer die reeds ruim tweeeneenhalf jaar bij Bronswerk werkzaam is. Deze laatste zou op andere gronden zijn ontslagen. Deze ontslagen zouden enige onrust hebben verwekt onder de andere werknemers bij Bronswerk te Schiedam. Aan deze fabriek van Bronswerk zijn meerdere Antillianen verbonden, wier contract in het aflopende jaar afliep en die op eigen gelegenheid daar bleven werken.

Weer anders ligt de situatie bij Van der Heem in Den Haag. Daar liep op 21 december het contract af voor dertig man, de eerste groep die daar indertijd ging werken. Het bedrijf wilde met zeventien van hen een nieuw contract aangaan; de rest kreeg op aandringgen van het Antillenhuis enige tijd voor het aflopen van het contract vrij van dienst om daardoor in de gelegenheid te zijn naar ander werk uit te zien. Geen enkele van deze werknemers wilde terugkeren naar de Antillen. In de komende maanden zullen ook de contracten van de andere groepen aflopen.

Contact verbroken

De zegsman van het Antillenhuis deelde mee, dat het nog niet bekend is met hoeveel Antillianen het contract door Van der Heem zou worden verlengd. Uit andere bronnen werd vernomen, dat ook in de andere groepen heel wat Antillianen naar ander werk zullen moeten gaan uitzien. Zoals bekend zijn er bij Van der Heem in het begin nog al wat spanningen geweest en zijn er in de loop van de twee jaren, dat er Antillianen bij dit bedrijf in dienst zijn, reeds vele contracten verbroken. In totaal zijn er ongeveer ruim honderdenvijftig Antillianen bij Van der Heem in dienst geweest; nu zouden het er op zijn hoogst nog honderd zijn.

De chef voorlichting van het Antillenhuis, de heer H. Dennert, deelde aan de Amigoe mee, dat er geen verband moet gelegd worden tussen deze ontslagen en de toenemende werkloosheid in Nederland. De werkloosheid in Nederland is meer een kwestie in bepaalde categorieën van werk zoals in de textiel-branche en de bouw. Daarin zijn geen Antillianen werkzaam. Hij zag in de ontslagen van de Antillianen ook geen verontrustend teken, waarbij hij er op wees, dat het aantal aanvragen van Nederlandse bedrijven om werknemers te mogen werven op de Antillen in het aflopende jaar nog is toegenomen. Dit was volgens hem een teken, dat het met de uitzending nog goed gaat. In verband met de huidige economische situatie in Nederland kon hij zich echter niet wagen aan een voorspelling van de verdere uitzending.

Aanbeveling

Deze woordvoerder van het Antillenhuis zei het zeer te betreuren, dat er onlangs zulke alarmerende berichten in de Nederlandse pers zijn verschenen over de Antilliaanse arbeiders in Nederland. Hierover berichtte de Amigoe reeds. „Toen dit bericht verscheen, kregen wij op het Antillenhuis", aldus de heer Dennert, „een uitgebreid telegram van Bronswerk en later kregen we ook telefoontjes van Fokker en Gebroeders Van Swaay, waarin deze meedeelden, dat het Antillenhuis elk Nederlands bedrijf zou kunnen verwijzen naar hun fabrieken om inlichtingen over de Antilliaanse werknemers. Dit omdat men bij deze fabrieken zeer tevreden is over hun prestaties".

Hij voegde er aan toe, dat men aan de Antilliaanse regering om instructies had gevraagd voor de gevallen van de jongelui die ontslagen waren in hun proeftijd. „Deze jongens hebben immers nog niets kunnen terugbetalen van hun passage. Deze kwestie ligt uiteraard veel gevoeliger", zo verklaarde hij.

Nader werdt vernomen, dat men van de kant van het Antillenhuis pogingen in het werk stelt deze groep van werknemers zo snel mogelijk bij een ander Nederlands bedrijf onder te brengen.

Kerkdiensten

CURACAO — Zondag

Barber 05.00, 08.30 en 19.00 te Wacao; **Brievengat 06.00, 08.00, 12,00 en 18.00 uur; Buena Vista 06.00, 08.00 en 19.00 uur; Coromoto 06.00, 08.00, 17.00 en 19.00 uur; G. Kwartier 06.00, 07.30, 09.00 en 18.00 uur; Santa Famia 05.30, 07.30, 09.00 en 19.00 uur; Jandoret 06.30, 09.00 en 18.00 uur; Janwe** 05.00, 08.00 (hoogmis) - 12.00 - 19 00; Montagne 05.15, 08.30, 19.00 uur; Pietermaai 07.00, 08.00, 09.00 en 19.00 uur; S. Willibrordo 05.30 (gezongen mis) en 08.00 uur; **Santa Ana 06.30, 08.00, 09.00 en 19.00 uur; Santa** Maria 05.00, 06.30, 08.00, 09.00 en 19.0 uur; Soto 08.00, en 17.00 uur; Santa Rosa 05.30, 07.00, 08.00, 09.00 en 19.00 uur; **Steenrijk 05.30,** 06, 11.00, 17.00 en 19.00 uur; Suffisant 06.00, 07.30, 09.00 en 19.00 uur; Wishi 05.00, 08.00 (Kindermis), 11.30 en 19.00 uur; Zuid Bonam 05.00, 08.00 en 17.00

NEDERLANDSE PREEK
Pietermaai: 9; Sta. Ana 9; **Sta. Famia 2de zondag 7.30, 3de zondag 9.00** en 4de zondag 19.00; Janwe 08.00 en 19.00; Sta. Rosa 9.00; Brievengat 08.00 en 18.00.
PRECHE
Sta. Rosa 7 3 9 bij de **Zusters.**

MISSEN IN DE WEEK
Barber 06.30 uur; Brievengat 06.15 19.00 uur); Santa Famia 06 30 en 07.30 uur; Buena Vista 06.30 uur; Coromoto 06.30 uur; Groot Kwartier 07.00 woensdag en donderdag 07.45 en uur; Jandoret 07.20 uur; Janwe 06.30 uur; Montagne 06.30 uur; Pietermaai 06.000, 06.30 en 07.00 uur; San Willibrordo 07.00 uur; Santa Ana 06.00, 06.30 en 07.00 uur; Santa Maria 06.00 06.30 en 07.15 uur; Soto 06.30 uur (zaterdag 07.00 uur; Sta. Rosa 06.00 8.30 uur (behalve zaterdagavond); Steenrijk 06.00 en 06.30 uur; Suffisant 06.30 uur; Westpunt 06.30 (Woensdag 07.00 en zaterdag 07.00);
Westpunt 06.30 (woensdag 07.00 en zaterdag 07.00) Lagoen donderdag 18.00.

PROT. KERKDIENSTEN

Kerkdiensten zaterdag 31 december
Fortkerk: 19.00 ds Eggink; 21.00 ds. Eggink; **Emmakerk:** 20.00 ds. Gerbrandy; **Ebenezer Church:** 23.00 ds. Gumbs.
Kerkdiensten zondag 1 januari
Fortkerk: 10.00 dr. Meerburg (doop); 19.00 dr. Meerburg; **Emmakerk:** 09.30 ds. Gerbrandy; **Ebenezer Church:** 10.15 ds. Gumbs.
GEREF. KERK (vrijgemaakt): Schout bij Nacht Doormanweg 32: kerkdiensten 09.30 en 19.00.
1-1 '67 ds. K. Deddens, viering Heilig Avondmaal.

● Sovjet-Russische ruimte-deskundigen hebben een gedetailleerde kaart van het magnetisch veld van de aarde vervaardigd aan de hand waarvan kosmonauten de stralingsomstandigheden in de omgeving van de aarde kunnen vaststellen, aldus Tass. De gegevens voor de kaart waren van kosmos-satellieten verkregen. (RTR)

Beursberichten

NEW YORK (RTR) — Op de New Yorkse effectenbeurs is tijdens de ochtendhandel van vrijdag tijdelijk een eind gekomen aan de koersdalingen van deze week, maar van het in andere jaren gebruikelijke herstel tegen het einde van het jaar kwam niets terecht. De handel begon met een verdere daling, maar later ontstond een bescheiden meerderheid van voornamelijk fractionele koersverbeteringen door berichten over soepeler kredietvoorwaarden, enkele prijsverhogingen en aanwijzingen voor een vermindering van de belastingverkopen.

Tijdens de middaghandel namen de verkopen weer toe en werd de bedrijvigheid zo groot dat de tikker een achterstand van vijftien minuten opliep. Dit kwam doordat het lichte herstel niet werd gevolgd door een belangrijke toeneming van de vraag. Niet alleen werd weer veel verkocht voor belastingdoeleinden maar ook was er ander aanbod dat verband hield met een vermindering van de opdrachten voor bouwwerken in november met acht procent in vergelijkingen met dezelfde maand van het vorige jaar, de produktiebeperkingen bij de automobielindustrie en de nog steeds dreigende belastingverhoging. Bij slot waren de koersdalingen weer in de meerderheid. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1471. Daarvan sloten er 533 hoger, 705 lager en 233 onveranderd. De aandelenomzet bedroeg 1471. Daarvan sloten er 533 hoger, 705 lager en 233 onveranderd. De aandelenomzet bedroeg 11.330.00 stuks, de obligatie omzet 16.373.000 dolar. Het Dow Jones gemiddelde voor de industriefondsen sloot op 785.52.

BEURS VAN NEW YORK

Alum Corp	78 3/8	Dupont	143 1/2	Philips Petr.	49 3/4
Amerade	76 3/4	Westerban	30 1/2	Rep. Steel	39 1/2
Amer. Tel	55	Ford	38 1/2	Reynolds Tob.	34 1/8
Anaconda	80	Gen. Elec.	88 1/2	Royal Duth	33 1/8
Beth. Steel	29 1/4	Gen. Motor	65 7/8	Sears Roeb	44 5/8
Boeing	65 5/8	I. B. M.	371 1/2	Shell Oil	60
Brit. Am. Oil	29 3/4	Inter. Nickel	87 3/4	Sperry Rand	29 3/4
Can. Pac.	51	J. and L.	46 1/4	Stand Calif.	60 1/8
Caterpillar	35	K. L. M.	95 3/4	Stand N. J.	63 1/4
Chrysler	30 3/4	Monsanto	41 1/4	Texas Instr	99 7/8
Cons. Elec.	25 5/8	Nat Cash	67 5/8	Twentieth Cent	34 1/8
Columbia Gas.	38	N. Y. Central	68 1/8	U. S. Steel	36 7/8
Douglas Air	45 1/2	Olin Math	58 5/8	Westingh. Elec.	47 3/8
				Dow Jones	

HEER BOMMEL EN DE TRULLENHOEDSTER

5843. — **Juffrouw Doddel liep met vastberaden stapjes op de poort af, die zo doelloos midden op de vlakte stond.**
„Tom Poes zei, dat het een hut was", sprak ze tot zichzelf. „Hij heeft fantasie hoor! Dat ding lijkt er zelfs niet op. En die heks van hem zal wel net zoiets zijn......"
Op dat moment werd ze een meisje gewaar dat verveeld tegen de deur aanhing, terwijl ze door een zonnebril naar de regenwolken staarde.
„Net wat ik dacht......" mompelde het vrouwtje bij het passeren. „Die jeugd van tegenwoordig!"
„Heb je het tegen mij?" vroeg het meisje met schelle stem. „Moet je wat van me? Heb ik soms wat van je aan?"
„Dat zou best kunnen", zei juffrouw Doddel streng. „Zo'n jurk droeg ik toen ik vijf was. En je mag je hals wel eens wassen!"
Ze wachtte niet op een antwoord, doch liep stevig door om met een omwegje het pad weer te bereiken. Daar kwam juist heer Bommel aan, gereed om zich persoonlijk van de toestand op de hoogte te stellen. Bij het zien van zijn buurvrouw zakte hij een weinig in en hij staakte het opgewekte zwaaien met zijn wandelstok.
„Bent u...... eh, hebt u gewandeld?" vroeg hij. „Ik bedoel u moet voorzichtig zijn, zo op die kale vlakte. Als vrouw alleen, bedoel ik. Daar kan gemakkelijk allerlei wild geboefte rondlopen. En bovendien is het beter wanneer ik eerst eens ga kijken wat er van het verhaal van de markies waar is, als u begrijpt wat ik bedoel!"
„Niks daarvan!" zei het wijfje met grote beslistheid. „Helemaal niet beter! Je hebt daar niets te zoeken, Ollie! Kom mee naar huis en doe die bloem uit je knoopsgat!"

Naar de wouden der Hurons
door
KARL MAY

40—6. — Wij bereikten nu de top van de berg, die rotsachtig en bijna onbegroeid was. Ruim een kwartier bleef ik boven staan, scherp turend of ik iets beneden zag bewegen, maar behalve de boomtoppen bewoog niets onder ons. Tot mijn verbazing ging het spoor niet aan de andere zijde van de berg omlaag, maar sloeg scherp naar het westen af. „Zie je wel, Sam? Onze vrienden gaan al de richting van hun grote baas Santer, uit." „Heavens! Dan pakken we ze toch tegelijk, als ik me niet vergis. Maar kunnen we niet eerst wat rustig eten. Ik denk dat die lui voor ons mijn maag kunnen horen rammelen." „Dan horen ze dubbel gerammel, ik heb ook honger." We stegen af en stilden onze honger, terwijl Swallow en Mary konden uitrusten. We gunden ons en de paarden een half uur en toen daalden wij weer verder de berg af. Het spoor liep nu door een smal dal en ging in noordwestelijke richting weer tegen een berg op. Deze berg was veel steiler dan de vorige en leek zich vele mijlen links en rechts uit te strekken. Na een uur vonden wij een plaats, waar onze vijanden hadden gerust. Nadat ik had geconstateerd, dat zij ongeveer zeven uren voorsprong hadden, gingen wij verder, totdat een zwaar geruis ons oor trof, dat spoedig aangroeide tot een gerommel.

● Amerika en West-Duitsland ontwikkelen gezamenlijk een nieuwe V/STOL'bommenwerper. Hier een model van de VJ 101D waarvan de ontwikkeling van het prototype in studie is bij de Amerikaanse firma Republic Aviation Division of Fairchild Hiller en de Duitse Entwicklungsring Süd. De VJ101D moet een snelheid kunnen bereiken van 2,2 mach.

SCHEEPSBERICHTEN

KNSM — Ares 30 210 w Flores nr Le Havre; Aristoteles 30 70 no Guadeloupe nr Cur.; Attis 30 620 nw Finisterre nr A'dam; Mercurius 30 540 no P'arbo nr Antwerpen; Sarpedon 29 vn San Juan nr Kingston; Solon 29 vn Houston nr New Orleans.

Tankers — Acila 31 te Cur. verw.; Conulia 30 720 no Sombrero eil nr R'dam; Kelletia 1/1 te Pta Cardon verw.; Naess Tiger 30 vn Cur. nr Cartagena.

CON TA BAI NA ANTIYAS

WILLEMSTAD — In het programma Con ta bai na Antiyas, dat morgenmiddag van 17.30 tot 18.00 uur via Radio Hover I wordt uitgezonden zullen groeten worden uitgesproken door Mary Richard voor Aruba; zuster Gisella, zuster Dominica en zuster Elona voor Curacao en door Ursula Hodge voor Curacao en St. Maarten.

● De politie in Culver City in Californië zegt met succes proeven te hebben genomen met een met 26 liter water gevulde flexibele autobumper welke bij een botsing de kracht daarvan opvangt doordat het water dan uit vijftien ventiels drie meter hoog de lucht inspuit. De uitvinder is een zekere John Rich uit Sacramento. (RTR)

FEUILLETON

Miljonair tegen wil en dank

Door PAUL D'IVOI

45)

„Mooi gedaan, Peg", riep Meg bewonderend, maar het volgende ogenblik bleef zij met open mond van verbazing staan. De mand had geroepen: „Idioot!"

„Wie rr... riep daar", stamelde ze.

Peg kon geen antwoord geven en dat hoefde ook niet, want plotseling schoot het deksel van de mand open en uit die mand verscheen in plaats van de vracht groenten rijpe vruchten, die zij verwacht hadden een politieagent. Het [illegible] ontstemd over zijn harde val. Meg en Peg, vol schrik zonken door hun knieën. Daar gingen de twee manden, die nog op de weg stonden open en er verschenen nog twee politieagenten.

De arme stakkerds waanden zich verloren, staken de handen omhoog en riepen op smekende toon: „Heb medelijden met Peg", riep Meg.

„Heb medelijden met Meg", smeekte Peg.

Zo pleitten deze twee in het aangezicht van deze onvoorziene ramp, nog voor elkander.

Laura en Prince, een paar verfomfaaide en gekneusde politieagenten stapten van de wagen af, en de kleinste van de politieagenten nam het woord:

„Beste lieden, kniel niet in het stof, u kunt vrij uit gaan, jullie hebt voor elkaar gepleit. Welnu, de wet is niet streng voor hen, die zo weinig egoïsme hebben. Vertrek met jullie handkar en met jullie manden en tracht in het vervolg een eerlijk bestaan te leiden."

„Een eerlijk bestaan", herhaalde politieagent Dodekhan. „Het is een moeilijk pad, maar hier is iets om jullie op weg te helpen." En hij stopte hen enkele bankbiljetten toe.

Dankbetuigen stamelend, laadde het tweetal hun wagen weer [illegible] even later verdwenen zij langs de stoffige weg.

De drie vermomde agenten keken elkaar aan, en toen het wagentje uit het zicht was, barstten ze in lachen uit.

Het was Dodekhan, die weer het eerst de ernst van hun situatie onder de ogen zag.

„We hebben geen minuut te verliezen", zei hij. „We hebben een fikse voetreis voor de boeg, naar het Christmasmeer, en dan naar de Canadese grens."

HOOFDSTUK XXIV
De gevaren van het Christmasmeer

Na het avontuur met Peg en Meg hadden de drie vluchtelingen nog een week nodig om de afgesproken plek te bereiken waar Kozets op hen wachtte, met het rijdende fort, de geelektrificeerde wagen. Het was een vermoeiende zware tocht geweest en zij hoopten dat, daar aan de oever van het Christmasmeer, het zwaarste van de tocht wel voorbij zou zijn. Maar daarin vergisten zij zich. In plaats van hen met blijdschap te begroeten, riep Kozets wanhopig: „U bent dan toch hierheen gekomen, wat een ramp."

„Een ramp? In 's hemelsnaam wat bedoel je Kozets?"

„U bent in een val gelopen. Orsato met een grote troep politiemannen bewaakt de twee passen, die toegang geven naar het Christmasmeer: die van het zuiden waardoor u hierheen bent gekomen en die van het noorden, de enige uitgang naar de Canadese grens."

Dodekhan, Prince en Laura moesten dus weer een nieuwe tegenslag incasseren.

Voor hen strekte zich de grijze oppervlakte uit van het Christmasmeer, dat ingesloten lag tussen een hoge bergketen.

Dodekhan was de eerste, die het stilzwijgen verbrak.

„Dus volgens jou zijn de enige twee ontsnappingswegen bewaakt door de mannen van Orsato. Een andere uitweg is er niet. Maar vertel eens Kozets, hoe weet je dat allemaal zo precies?"

„Oh, heel eenvoudig, Orsato is het mij zelf komen zeggen."

„Je hebt hem dus gezien?"

„Ja, vier dagen geleden. Hij schijnt heel zeker van zijn zaak. Hij vertelde, dat jullie hem ontsnapt waren in Nevada. Maar een grote zware wagen is niet zo gemakkelijk te camoufleren als een man. Hij heeft dus eenvoudigweg de wagen opgespoord, ontdekte dat ik hier kampeerde aan de oevers van het Christmasmeer, en kwam tot de conclusie dat ik daar op u wachtte.

Albert en Laura keken elkaar verdrietig aan. Hadden zij dan zoveel gevaren en ontberingen moeten doorstaan om toch nog van elkaar gescheiden te worden...?"

Plotseling werden zij uit hun sombere overpeinzingen losgerukt door een kreet van Kozets.

„Kijk! Señor Orsato is op weg om de zaak zelf uit te leggen." Hij wees in de richting van de noordelijke pas.

Daar kwam een stoet van een tiental zwaar gewapende mannen op hen af. Aan het hoofd liep Orsato Cavaragio. Met een zelfde beweging grepen Laura en Prince naar hun revolvers maar Dodekhan hield hen tegen.

„Geen schietpartijen! We moeten horen, wat die kerel heeft te zeggen."

„Wat? Ons laten grijpen door die boeven?" gromde Albert.

„Neen, dat ben ik ook niet van plan. Kom, vooruit, allemaal naar binnen, de wagen in. Vergeet niet, dat we daar een fort hebben, waarin niemand binnendringt zonder onze toestemming."

Snel begaven zij zich allen in de wagen. Dodekhan stapte het laatst naar binnen, maar bleef in de deuropening staan. Zonder de minste tekenen van opwinding te vertonen, wachtte hij daar de komst van de vijand af.

Op tien meter afstand van de wagen gaf Orsato de mannen bevel om halt te houden. Zelf kwam hij nog een paar stappen naderbij en begroette Dodekhan met spottende beleefdheid.

„Zo, u bent gevlucht als konijnen in een hol als de jager er aankomt. Uw veiligheidsmaatregelen zijn overbodig, want ik ben alleen maar gekomen om u op de hoogte te stellen van een en ander, waar u niets van afweet."

Met dezelfde quasi beleefdheid antwoordde D[illegible] trouwen in uw woorden hebben señor en daarom wil u mij [illegible], dat wij het zekere voor het onzekere nemen."

De donkere ogen van Orsato schoten vuur, maar hij dwong zich tot kalmte.

„Men vergeet alles aan [illegible] overwonnenen."

„We zijn nog niet overwonnen."

„Dat bent u wel... Over vijf minuten zult u het met mij eens zijn, en miss Laura zal mij dankbaar zijn, als ik nog met haar wil trouwen."

„Zo? Dan moet er wel een mirakel gebeuren. U moet nu toch wel weten, dat zij een hartgrondige afkeer van u heeft."

Orsato grijnslachte. „Laat zij maar luisteren naar wat ik te zeggen heb."

„Zij luistert."

„Ik zou haar graag zien, terwijl ik met haar spreek."

Dodekhan wenkte en Laura kwam naast hem staan.

(Wordt vervolgd)

Oud en Nieuw

Oud- en Nieuwjaarsverhaal

van H. J BOUKEMA

HOEWEL van de stevige passaat die het oude landhuis belaagde ook op het in de luwte gelegen voorterras nog wel wat voelbaar was en de zon al niet meer in haar hoogste punt stond, wiste Sjon David met een grote zakdoek het zweet van gezicht, nek en hals. Daar moest op geklonken worden, zo meende hij.

„Kindje, schenk mij nog eens een glaasje rum in. En een groot glas ijswater", beval hij vanuit de schommelstoel zijn tegenover hem achter een rijdende theetafel zittende dochter Pieternella. „Ja vader", antwoordde deze, onmiddellijk haar borduurwerkje neerleggend. Ze verdween naar de keuken. Gehoorzaamheid, daar kwam het op aan in de opvoeding, dat was een van de weinige eigenschappen die je kon bijbrengen als het kind er eenmaal was. Voordien was het natuurlijk uitkijken geblazen: nooit op het uiterlijk alleen afgaan, dat leerde je wel op Curaçao. Maar hij kon tevreden zijn, en met welbehagen keek hij naar de, zij het door rode puistjes ontsierde, melkblanke huid van zijn naderende dochter, die nu, ondanks haar plompheid, niet zonder gratie een klein en een groot glas op het bijzettafeltje naast hem neerzette.

„Dank je, kindje", zei hij even ontroerd, haar met de rechterhand zachtjes op de brede flanken slaand.

Zonder iets te zeggen keek ze hem met haar vochtige, iets bijziende ogen liefdevol aan, en zette zich daarop weer aan haar echt vrouwelijke bezigheid. Heerlijk, dacht hij, dat ze voor de feestdagen was overgekomen en dat nog wel ondanks het naderende kandidaatsexamen. En rechten was niet voor de poes, zeker niet in Leiden, dat wist hij wel zeker: hadden de Oranjes er niet gestudeerd! Welnu dan.

De keuze van de universiteit was dan ook niet moeilijk geweest en die van de studierichting eveneens (kon je met rechten niet alle kanten uit?), maar daarvóór: kon hij haar, zijn enig overgebleven kind, wel laten gaan, alleen naar die van provo's uit agressie en verveling doorvreten beschimmelde welvaartstaart aan de Noordzee? Maar de pastoor had hem gewezen op haar sterke karakter, geworteld in de tradities van het eiland en op haar gelovigheid: vervulde ze niet dagelijks haar religieuze plichten? Instemmend had hij geknikt en zijn vertrouwen was niet beschaamd: in levende lijve zat ze nu tegenover hem, ongerept, een blanke lelie. Nadat hij het glaasje rum in een teug geleegd had, keek hij wee vol welgevallen naar het voorovergebogen hoofd, waarvan hij de wittig schilferende hoofdhuid door de donkere sluike haren zag schemeren.

* * *

MAAR wat was dat? Verstoord keek hij de door meterhoge cactussen omzoomde stoffige weg af, die naar het van hieruit onzichtbare toegangshek leidde. Had hij daar getoeterd gehoord? Een stofwolk verplaatste zich in de richting van het landhuis, het geluid van een in lage versnelling draaiende motor werd hoorbaar. Zonder iets te zeggen keken vader en dochter naar de naderende auto. Met geknars van remmen hield voor de hoge stoep die toegang gaf tot het voorterras, een blauw Volkswagenbusje stil. PALM BEACH TOURS — CURAÇAO, geflankeerd door een palm aan de ene en een meisje in bikini aan de andere kant, alles geel. De deuren gingen op. In sandalen, Bermudashorts, bloemetjeshemden en grote [illegible] van middelbare leeftijd stapten glimlachend uit. Drie Curaçaoënaars begonnen, eenmaal uit het busje gesprongen, meteen — zichzelf daarbij op gitaren begeleidend — vrolijke liedjes te zingen om voor wat Latijnsamerikaanse sfeer te zorgen. Aarzelend betrad de eerste Amerikaan de stoep. Dat ze nu toch zelfs met oudjaar...... Woede steeg op in Sjon David. Vaster klemde zich zijn linkerhand om de vergulde knop van de [illegible]gepunte wandelstok. Hij voelde het bloed in zijn oren suizen. Hij zou, hij zou......

„Coud we see your lovely house, please?" ([illegible] vrouwestem). Sjon David zat daar als een dode. Niets laten merken, schoot het door hem heen. Beter dan een weigering was woordeloos toestemmen. Waardiger vooral. Heroïek die de barbaren zelf uitnodigt de uitgebluste beschaving te komen bezoedelen met hun blikken. Langzaam hief hij de rechterhand en maakte een uitnodigend gebaar naar het huis. Grandezza, triomf, bazuinen! „Thank you." Kakelend bestormde de koppel toeristen de stoep, de fototoestellen in aanslag voor zich en stil en berustend zaten daar Sjon David en zijn dochter Pieternella te wachten tot het weer voorbij zou zijn, de aantasting, het bederf.

* * *

„EEN brief voor u, Sjon David", zei de chauffeur, die als laatste het tweetal passeerde, een bruine enveloppe in de lucht stekend. „Verder zat er niets in de bus." Van wie kon die nu zijn? Enigszins ongerust pakte Sjon David de enveloppe aan. Afz. Elia Martina stond er in kennelijk met een kroontjespen geschreven hanepoten op de achterkant. Nee maar, zijn vroegere vitó, dat hij eraan gedacht had zijn vroegere vitó, dat hij eraan gedacht had nieuwe jaar. En nog wel precies op tijd. Geroerd opende hij de brief.

— Sjon David,
Nu zit ik hier in de oude maanenhuis. Mijn boot is stuk omdaat ik vaajiet heb. Geen rum maar hepi melk aki. De heele daag stil zitten. Bon aanja voor Sjon en jefrou Piternela i el amor de Dios.
Elia Martina

„Brave borst, goede ziel", mompelde Sjon David terwijl hij de brief aan zijn dochter overhandigde. „Wij gaan een goede daad doen, Pietje. Roep de chauffeur voor mij en laat hij de oude Spijker voorrijden."

„Maar vader......"

„Geen gemaar, doe wat ik zeg. Elia komt hier", riep de Sjon, vanzelf de autoritaire toon hervindend die hij tegenover ondergeschikten zijn leven lang gebruikt had. En met succes. Terwijl zijn dochter zonder iets te zeggen opstond om zijn orders te laten uitvoeren, voelde hij de trots om zijn onverminderd gezag. Bevelen, dat had hij altijd graag gedaan. Hij voelde zich dan sterk, een echte man, bedwelmd door het genot gehoorzaamd te worden, dromend van nog roemruchter daden: generaal worden, een kranige vechtjas, voor wie „de jongens", hoezeer ze hem ook vreesden, door het vuur gingen. En hij dacht terug aan zijn h.b.s.-tijd in Holland, toen hij zich had ingezet voor een nieuwe orde die het manlijke en sterke verheerlijkte, die Holland, toch ook zijn stamland, weer groot wilde maken als in de gouden eeuw. Niet bij moeders pappot zitten, maar het wijde zeegat uit, het ruime sop kiezen en dan in verre landen de vaderlandse driekleur planten en de inboorlingen in ruil voor wat koloniale waren de zegeningen van de christelijke beschaving bijbrengen, desnoods met geweld. Dat was pas leven!

Helaas, het had niet zo mogen zijn: de brengers van de nieuwe orde waren alleen maar uit geweest op gebiedsuitbreiding en al had de heilige oorlog tegen het goddeloze bolsjewisme hem wel aangesproken, het onvaderlandse karakter van De Beweging had hem van verder deelnemen doen afzien. Maar er had veel ingezeten, dat vond hij ook nu nog, en met weemoed zag hij zichzelf weer, een opgeschoten knaap van een jaar of zeventien, fier marcherend in zijn kranige uniform, meestal temidden van blonde stamgenoten, maar ook wel eens: ernaast! Daar had hij leren bevelen.

Toch klonk zijn stem niet onvriendelijk toen hij Wancho vroeg hem te helpen bij het instappen. Met wat vriendelijkheid op zijn tijd bereikte je heel wat, wist hij, vooral bij de eenvoudige negers: ze gingen zelfs van je houden, dat onschuldige, vrolijke volkje, bedacht hij, zijn ontroering wegslikkend.

Vanuit zijn hoge zitplaats had hij een goed uitzicht op het voorbijschokkende landschap. Kapotte watermolens, half ineengestorte hutten, cactussen en dividivibomen, als aarzelend omhooggekropen uit de rode gebarsten grond — dat was alles wat er nog restte van de eens zo bloeiende plantage. Een bittere trek verscheen om Sjon David zijn mond. „Vervloekte olieboeren", mompelde hij. Alles hadden ze verpest: plantages en hofjes waren verdord, landhuizen vervallen, de ezels vrijwel uitgeroeid, de baaien vervuild, de vrolijke knoekoehuisjes van geitenmest met hun daken van palu mais of palmbladeren verlaten. En erger nog: de eertijds zo vrolijke en aanhankelijke negerbevolking was veranderd. Brutaal, lui en veeleisend waren ze geworden en respect voor lieden die het beste met hen voor hadden, voor de sjons, was er niet meer bij. Sjon David schreef deze verandering toe aan het onderwijs. Vroeger kwam het er in de eerste plaats op aan de kinderen tot gelovige en berustende katholieken op te voeden, maar nu: het scheen wel of het er alleen om ging ze veel te laten leren, of, erger nog, ze te leren denken. Dat kon gevaarlijk zijn, hij had het aan zijn personeel gemerkt: op Wancho en Elia na waren ze allemaal weggelopen, hadden gezegd, dat ze meer wilden verdienen. Verbeeld je! Hij had er niet aan meegedaan, aan al die nieuwigheden, integendeel: hij had getracht de klok terug te draaien.

EN terwijl de oude automobiel krakend de door Sjon David met minachting bekeken smakeloze burgermanswijken van de stad doorhotste, herinnerde hij zich hoe hij in zijn jonge tijd, als ambtenaar betrokken bij de produktie van een voorlichtingsfilm over het eiland, erin geslaagd was van het toen al verpeste Curaçao bijna alleen de oude stukjes te laten zien: 18e-eeuwse stadsgevels, landhuizen, knoekoeweggetjes, een mannetje op een ezel, de trouwe vitó. Die film had als voorfilm van een kwartier in de bioscopen van de hele wereld gedraaid moeten worden, om liefde op te wekken voor het eiland. Sjon David schoot in de lach, toen hij eraan dacht, hoe hij ze had beetgenomen, zijn opdrachtgevers: bijna drie kwartier was de film geworden en liefde opgewekt, ja, misschien, maar dan voor zijn Curaçao, dat van vroeger, het Curaçao dat toen al niet meer bestond. Maar iedereen had het prachtig gevonden. De film had het natuurlijk niet verder gebracht dan een paar Amerikaanse scholen en een prijs op een festival waarvan niemand ooit gehoord had.

Ook daarvoor al, in zijn „De Struik der Ritseling", „De hemel mijn beloning" en „De tweede Eva", boeken geschreven tussen het werk door als een vorm van huisvlijt eigenlijk, had hij ze duidelijk gezegd dat het fout ging en ze daartegenover zijn levensopvatting voorgehouden. Al had hij het toen, verstikt als hij zat in sexuele en religieuze problemen, allemaal nog niet zo duidelijk gezien als nu en al had men hem aanvankelijk miskend, met het ouder worden was geleidelijk aan ook de waardering gekomen, omdat men eindelijk had gemerkt wie hij was: de ondanks zijn provocerend gedrag, uiterlijk en taalgebruik hardnekkige verdediger van het tempo doeloe, van de tijd van weleer. Men had het gemerkt en gewaardeerd. Maar de men van toen, de machthebbers van toen, waren die van nu niet meer.

Ook hij had de verandering niet kunnen tegenhouden en waardering ondervond hij nu nog maar zelden: de men van nu lachte om hem, liet hem in zijn sop gaarkoken daar op zijn verwoeste plantage, op zijn verloren paradijs.

* * *

HET kostte hem weinig moeite de oude Elia uit het oudemannenhuis te krijgen. Verbaasd had de directeur gevraagd: „De Leones? Toch niet Sjon David?" en met een enigszins meewarige blik op wat er was overgebleven van de eertijds zo indrukwekkende leeuwekop met de lange manen en bakkebaarden, zijn toestemming gegeven. En nu, in de auto op weg terug, luisterde Sjon David naar de jammerende stem naast hem. Dat de eenvoudige vissersboot, die Elia aan het bouwen was (hier had de Sjon goedkeurend geknikt) had weggemoeten voor graafwerken aan de tunnel, dat hij had geweigerd, dat de bruten de boot hadden weggesleept en vernield, dat Elia de macambavoorman met zijn machete bijna had gecastreerd, dat hij zonder inkomsten was verklaard en in het oudemannenhuis terechtgekomen. Een treurig verhaal. Maar Sjon David had zijn plannetje al klaar.

En nadat ze elkaar de volgende morgen bon anja hadden gewenst en enkele glaasjes rum gedronken („Dat is beter dan melk, no", had De Leones schalks aan Elia gevraagd en deze had alleen maar geknipoogd), waren ze naar de baai gelopen. Sjon David steunend op zijn wandelstok en de arm van zijn trouwe vitó. Daar had de Sjon, toen hij eenmaal gezeten was, een miniatuurbouwdoosje uit zijn zak gehaald en zonder iets te zeggen was hij begonnen. Nieuwsgierig keek Elia toe. Langzamerhand begon zich het skelet van een bootje af te tekenen. Van een bootje? Madre de Dios, dacht Elia, van mijn boot en toen de Sjon even aarzelde met het aanbrengen van een nieuwe spant, nam Elia hem het staketsel uit handen en maakte glimlachend doch beslist zijn werk af. Toch voltooid!

* * *

DAARNA legde hij de boot aan Sjon Davids voeten, knielde neer, greep de bruingevlekte rechterhand in de zijne en bedekte hem met kussen. „Toe nou, toe nou", sprak Sjon David geroerd en deed een zwakke poging zijn hand terug te trekken. Maar hij voelde dat hij goed was geweest voor de arme oude neger en dat hij eigenlijk recht had op diens dankbaarheid. Een gevoel van liefde voor de medemens maakte zich van hem meester en toen hij de klokken van een verre kerk hoorde kleppen, vulden zijn ogen zich met tranen. Het nieuwe jaar was goed begonnen.

* * *

(Het volgende slot is wellicht wat bevredigender voor eventuele sadistische lezers:)

DAARna legde hij de boot aan Sjon Davids voeten, greep diens stok, verpletterde met één klap de boot en doorstak met een schreeuw van voldoening Sjon David zijn hart. (Het zat op de goede plaats.)

Pékele

Een Nieuwjaarsgedicht (voor mijn mensen)

En wij zullen iedereen een hand geven
En Bon Anja toeroepen
Van huis tot huis (drinkend) gaande
En van tamboe tot tamboe....

1

Als Nieuwjaar komt in ons huis, dat op een heuvel staat, omringd door velden anglo's, die eigenlijk veel gele, wijde rokken zijn. En achter ons huis waar wij een kleine trankeer hebben om de geiten buiten te houden, gaat Nieuwjaar met zijn tamboe tussen zijn benen zitten wachten. En uitrusten — wekenlang. Hij hoeft er pas op 31 december om twaalf uur te zijn, maar hij begon misschien al een jaar tevoren, te lopen. Zodat als wij het raam open deden, wij hem vaak in de verte konden horen: Kikicha-kikicha-kikicha, doe doeng deeng. Zo werpt hij zijn schaduw vooruit, die uit de verte rood ruikt. En heerlijk groen.

2

Nieuwjaar is vooral de geur van wat nieuw is in je huis, — nieuwe tapijten. Wij hebben er op het laatste nippertje een bij de Arabier op afbetaling gekocht. Wij hebben eerst tot zes uur geaarzeld, want eigenlijk kunnen wij zo'n duur linoleum op dit moment onmogelijk bekostigen, zelfs niet op afbetaling — Maar wat wil je! Je wilt toch ook niet met een gebarsten linoleum op de vloer van je huis 1967 ingaan?

Ons linoleum is dus gekomen en het ligt nu in de zaal. Wij hebben van ons leven niet zo'n linoleum gezien. Heel glad, heel glimmend en bebloemd met bloemen, die aan de kelki hil doen denken, en aan de kleine rosige bloemen van de barba di jonkuman. En zo ruiken ze ook. Ons linoleum is werkelijk het meest prachtige dat wij ooit in ons leven te zien krijgen. (Wij hebben het vlak voor zessen gekocht, ja, even voor de Arabier zijn winkel sloot.) Dede heeft het toen voor niets in zijn pikop hier naar toe gereden. Maar wij hebben hem wèl een kleinigheid gegeven. Een stuk pékele en een kelki rum. (Dede komt na twaalven waarschijnlijk niet meer bij ons zoals het vorige jaar.) Nu zitten wij hier met z'n vieren in onze achterkamer, in onze „hadrei". Wij vinden het alle vier zonde om nu al in onze sala te gaan zitten, op ons nieuw linoleum — Wij doen dit pas na twaalf uur.

3

Maar waarom zo'n drukte vroeg iemand en waarom maken jullie zoveel schulden? Ik zei: Wij hebben geen keus. Als wij geen drukte en geen schulden maken komt Nieuwjaar niet. Nieuwjaar is voor ons geen nieuwe kalender, of een nieuw nummerbord voor je auto. Nieuwjaar is een nieuw leven. Anja Nobo is Bida Nobo. En voor een nieuw leven maak je drukte en schulden, zoveel je maar maken kunt.... Er zijn mensen (Hollanders) die een paar oliebolletjes bakken en wafels, een paar klappertjes afvuren en daarna weer naar bed gaan „omdat het buiten zo koud is". Volgens mij kunnen die mensen dat alles ook achterwege laten en gewoon vroeg naar bed gaan zoals ze gewoonlijk ook doen. Ik bedoel, er zijn mensen die niets hoeven te doen en hun nieuwjaar komt toch. Ons nieuwjaar is niet zo. Als ik in mijn keuken, geen ham heb, geen pekelvlees heb, geen zalm desnoods heb — zalm met een rood-rode binnenkant — dan gebeurt er niets als de klok twaalf uur slaat. Dan slaat die klok wel twaalf uur, maar Nieuwjaar komt niet binnen. En waarom niet? O man: Zonder een stuk pékele, zonder iets zouts op je tong krijg je Oudjaar werkelijk je huis niet uit. (Maar de man begreep mij niet en hij vond mij maar een vreemdeling.) En komt Nieuwjaar je huis niet in.

4

En wij zullen iedereen een hand geven
En Bon Anja toeroepen
Van huis tot huis (drinkend) gaande
En van tamboe tot tamboe....

Nieuwjaar komt gebogen als de dividivi, want de tamboe is op zijn rug — en omdat hij langzaam loopt, en met de tamboe op zijn rug, gaat hij maanden tevoren op weg. En als hij op een heuvel kan komen, zoals bij ons, en je kunt hem ook wat rum geven, een stukje ham, wat pékele, wat zalm desnoods, dan gaat hij op je stoepje zitten, dan haalt hij de tamboe van zijn rug en doet haar tussen zijn benen. Met zijn natte, zwarte rumhanden strijkt hij eerst over dat ruige vel. Dan klapt hij op haar achterwerken en zij begint te trillen en te dansen op haar hoge achterpoten.... En hij strijkt met de geribbelde wiri over haar lichaam alsof hij haar lichaam kammen wil en strelen en hij laat de chapi op haar lichaam aan stukken rinkelen — en al die vrouwen houden hun handen hoog en wijd en hij slaat hun zo hard dat zij het met hun schelle stemmen uitschateren van pret en van plezier.

Elelelelelelela,

zweept hij rondom hun middels zodat zij van extase niets meer zien. Als die vrouwen blind zijn en van extase niets meer zien geven zij hun lichaam over. Dan tippelt Oudjaar voorzichtig weg en sluipt Anja Nobo hun beweeglijk lichaam binnen. Dan zijn zij weer volledig vol.

5

Ik acht het dus daarom bewezen dat Anja Nobo
een Antilliaan is
die ten oosten van Bonaire wordt geboren.
Langzaam komt hij de passaat achterna,
gebogen als de dividivi.
Hij wankelt
met zijn heupen van drank en van dans,
totdat hij er is met zijn tamboe.
Dan danst hij snel en drinkt hij veel
en heel hoog spreekt hij zijn papiamentoe
(eleleleleła)
Hij lalt ook een beetje Engels vanwege de Bovenwinden.
(elelelelelalala)
En hij noemt zich op Aruba Dande.
(Bon Anja Nobo Dande!) Daar zingen de mensen
Bon Anja Nobo Dande-Dande. (Aïn nobé) Dande
En ze zingen ook: Elelelelela.

6

Maar wees zuinig met uw hand! Er zijn mensen
die uw hand alsmaar zoeken omdat u een gelukkig
iemand bent. Zij drukken na twaalf uur in uw hand
wat zij een jaar lang zelf hebben rondgedragen
en nu waarschijnlijk niet meer willen:
Hun froekoe en hun foekoe, hun pech —
Want zij hebben immers geen lot uit de loterij
getrokken.
Wees dus zuinig met uw hand en zoek na twaalven mij
op. Ik zal ook zuinig met mijn hand zijn en ú na
twaalven opzoeken. Laat verder niemand u zien of
aanraken voor ik u gezien heb — Spaar u voor mij
En omgekeerd zal ik mezelf ook voor u sparen.
(Tot na twaalf uur moet ik in ieder geval thuis zijn.
Moeder wil wieroken.)
En ik moet een glas rum met mijn pa gaan drinken
En ik moet mijn zus omhelzen. (Wij zijn met z'n vieren
thuis).

Daarna zal ik u opzoeken —
En als ik u ontmoet
Gaan wij samen over heel dit eiland rond —

Wij zullen iedereen een hand geven. Overal
En wij zullen niet zuinig zijn. Met ons lichaam
En wat wij verder hebben.

FRANK MARTINUS ARION

Frank Martinus Arion is dertig jaar. Hij voltooide aan het Radulphuscollege zijn HBS-B opleiding en legde in Nederland het Gymnasium-A-examen af. Hij heeft tien jaar in Nederland gewoond, gewerkt en gestudeerd en heeft nu zijn „kandidaats Nederlands". In december 1965 keerde hij terug naar Curaçao „om op de Antillen te zijn", zoals hij zegt. Van hem verschenen enkele gedichtenbundels, zoals Stemmen uit Afrika (1957), terwijl een nummer van Antilliaanse Cahiers (1957) gevuld werd met gedichten van hem. In 1960 verscheen ondermeer een serie artikelen van hem in de Amigoe: Antilliaanse karakters, terwijl hij de gedichtenbundel Ta amor so por publiceerde. Hij is van plan naar Nederland terug te keren om zijn studie te voltooien. Bovenstaand gedicht Pékele (gezouten zalm) verscheen oorspronkelijk als Simfonia di Pékele in een programmaboekje voor de Nieuwjaarsviering 1963-1964 van de Antilliaanse Studenten Vereniging in Leiden. Simfonia di Pékele is op kleine punten gewijzigd.

Wat december 1966 Curacao bracht

1. Godett beweert vorig jaar van minister Kroon een geheime opdracht te hebben ontvangen tijdens het congres in Venezuela van transportarbeiders geen medewerking te verlenen aan een boycot van Cuba.

Franse economische missie bezoekt Curacao en biedt studiebeurzen aan aan afgestudeerde Antillianen in de techniek voor verdere opleiding.

2. Mogelijkheid geopend dat Antillianen in beroepsdienst treden bij de M.L.D.

4. Verkeer eist 14e dode van het jaar.

5. De Indonesische ambassadeur in Den Haag, dr Sudjarwo Tjondronegoro, maakt zijn opwachting bij de gouverneur.

6. In het ziekenhuis bezwijkt het vijftiende slachtoffer van het verkeer, een dertien-jarig meisje, aan de verwondingen, opgelopen bij een aanrijding op de weg naar Westpunt.

7. De heer J. A. O. Bikker neemt afscheid als voorzitter van de staten in verband met zijn benoeming tot minister van welvaartszorg.

Premier Jonckheer ontvouwt regeringsprogramma, geldend tot 1970, in de staten.

De stichting Actie Ned. Antillen doet oproep tot werkende Antillianen om 50 cent per maand af te dragen ter leniging van de heersende nood.

9. Twee topofficials van de V.K.V. komen aan om poolshoogte te nemen in het pilotenconflict bij de A.L.M.

Kamer van Koophandel ontkent actie Bon Bini.

Actie kinderpostzegels brengt dit jaar 10.880 gulden op.

S. E. L. Maduro n.v. kondigt samengaan aan per 1 januari 1967 met P. H. S. van Ommeren n.v. in Rotterdam op scheep- en luchtvaartgebied.

10. Hilton Hotel Curacao blijkt 1,6 miljoen gulden duurder te worden dan was geraamd. Het hotel gaat nu 13,6 miljoen gulden kosten.

Holiday Inn krijgt grond in erfpacht aan de Euwensweg.

De aankoop van voertuigen en masse ten behoeve van de eilandelijke diensten komt tonnen voordeliger uit, aldus gedeputeerde P. van der Hoeven.

13. Stanley Inderson „stuurt de Curacaose kunst de ruimte in" met „ballen"-expositie in het CCC te Scharloo.

14. De mariniers brengen met een door hen georganiseerde kermis 10.000 gulden op voor het jubilerende W.G.K.

De christelijke bond voor werknemers in de handel wil 40-urige werkweek voor zijn leden.

Rika Jansen en (echtgenoot) Kees Manders geven cabaretavond in afgeladen Negropont.

S. D. Abbad wordt voorzitter van de N.V.P.

15. Curacao viert statuutdag met toespraken in de staten. Verder was er van enige viering — een officiële feestdag — weinig te bemerken.

19. Technisch college St. Joseph viert 35-jarig bestaan.

20. De heer A. J. van Hesteren is eervol ontslag verleend als wnd gezaghebber. In deze functie wordt benoemd mr W. G. de Haseth.

22. De nijvere en rustige Benjamin (Shon Benny) Levi Maduro, mede-directeur van S. E. L. Maduro n.v. en van Maduro en Curiels Bank, overlijdt plotseling. Zijn dood werpt een schaduw over de voorgenomen jubileumviering van Maduro's Bank 50-jarig bestaan.

24. Vakbondsleider Hubert (Bèbè) Rojer, voorzitter van de christelijke bond van havenarbeiders, is met ingang van 20 december door de KNSM ontslagen. Eerder was hem de toegang ontzegd tot KNSM-kantoren, -terreinen en -schepen. Hij wordt aansprakelijk geacht voor een staking van checkers bij genoemde rederij.

27. Het verkeer was tijdens de kerstdagen onveiliger dan vorig jaar. Tol: één dode en tal van min of meer zwaar- en lichtgewonden. Materiële schade groot.

Een record aantal cruise-schepen deed de haven aan tijdens de kerstdagen en bracht duizenden toeristen naar de kaal versierde stad.

28. Bij de A.L.M. is een akkoord bereikt in het pilotenconflict. De vliegers trekken hun ontslag in. Er wordt een cao in uitzicht gesteld.

Politie kondigt streng optreden aan tegen autobestuurders tijdens het laatste weekeind van het jaar.

29. Premier Jonckheer wordt genoemd als opvolger van gevolmachtigd minister in Den Haag.

Voor gezaghebber Gorsira zou de post van ambassadeur in Chili zijn gereserveerd. Gezaghebber J. Beaujon zou van standplaats verwisselen en Curacao als zetel krijgen.

Per 4 januari wordt de melkverstrekking op bepaalde scholen uitgebreid.

Nederland ontmoet de nieuwe kunstlichtkunst

„Schilderijen” en lichtmachines uit gloeilampen en neonbuizen

Museum tussen kermis en folterkabinet

ER groeit in Nederland een steeds levendiger klimaat rond de beeldende kunst. Men besteedt veel inspanning aan het „verkopen” ervan in de ruimste zin van het woord en sommige tentoonstellingen zijn weinig minder dan een commercieel succes. Vooral de belangstelling om van nieuwe stromingen kennis te nemen is reusachtig gegroeid, speciaal sinds de beeldende kunst zich steeds meer losmaakte van gangbare materialen, technieken en voorstellingswijzen. Is de schilderkunst nog begripsmatig gebonden aan verf en linnen, de beeldhouwkunst blijft al lang niet meer beperkt tot het „houwen” van beelden, uit steen of uit hout. Men spreekt dan ook niet meer uitsluitend van beeldhouwwerken maar van plastieken; alles wat leidt tot zichtbare en tastbare vormen in een ruimte kan hieronder vallen.

ZO ging een wonderlijke stoet voorwerpen zijn intrede doen in de museums voor moderne kunst, die steeds meer onderdak zijn gaan bieden aan al of niet agressieve protesten (anti-kunst), aan speelse humor en aan onbekommerde dan wel vermoeide experimenteerlust. Er is, hoe men het ook beziet, een grote „lenigheid” ontstaan bij kunstenaar zowel als kunstbeschouwer, en vooral bij de gewone tentoonstellingsbezoekers. Een museumrondleiding is voor de schoolkinderen niet alleen meer een kennismaking met nieuwe leerstof en een inleiding tot schoonheid, maar ook een opwindende verkenning van een volslagen nieuwe, soms absurde en soms het alledaagse bevestigende vormenwereld. Mét verouderde kunstbegrippen zijn dus ook andere scheidsmuren weggevallen.

MET glas en draden, oud roest en plastic, verpakkingskarton en neonbuizen, wanstaltige machines en vernielde muziekinstrumenten, uiteengerafelde radiotoestellen en zandbespoten planken — letterlijk met ieder denkbaar materiaal gaan de hedendaagse exposanten te werk. Zelfs met lange banen textiel kunnen moderne plastieken die het oog boeien worden vervaardigd, zoals werd bewezen bij de Brabantse weverij De Ploeg die er zijn tuin mee opsierde.

VEEL van deze experimenten monden momenteel uit in een nadere verkenning van de werkingen van beweging en licht als onstoffelijke, maar zintuiglijk ervaren vormentaal. Licht en kleur worden niet alleen meer ontleed in het prima en vervolgens in het palet en schildersoog, maar dadelijk aan de bron: lichtkunst is zich van kunstlicht gaan bedienen. Er wordt hiermee overal ter wereld, meestal in groeps- en laboratoriumverband, geëxperimenteerd en een boeiend overzicht van dit alles is in Nederland bijeengebracht onder patronage van de feestvierende, 75-jarige Philips-gloeilampenfabrieken in Eindhoven. De tentoonstelling vond zijn natuurlijk milieu in het Eindhovense Van Abbemuseum, dat zich als museum voor moderne kunst ook in het verleden al meermalen op de voorgrond had weten te plaatsen. De titel van deze lichtende wapenschouw diende zich vanzelf aan: „Kunst-Licht-Kunst”.

● *Zelfstandig*

HET „werken” met kunstlicht is natuurlijk niets nieuws in de film en in het theater, maar daar is het dienstbaar aan een ander doel. De aanwending van licht als zelfstandig, abstract expressiemiddel is typisch iets, dat onder de plastische museumkunsten thuishoort, al zoeken sommige luchtkunstenaars (licht-exposanten zou een beter woord zijn), zoals de Nederlander Livinus van der Bundt, naar een combinatie van theater en tentoonstelling, bijvoorbeeld door bespeling van een „lichtorgel”.

NA het „licht van Rembrandt” en het „Licht van Vermeer” — titel van een grote tentoonstelling, die zomer 1966 in het Haagse Mauritshuis werd gehouden en die ook in Parijs het werk van Vermeer en zijn tijdgenoten nader tot een groot publiek heeft gebracht, nu dus het licht van vandaag: kunstlicht, met gloeilamp en neonbuis als grondmateriaal inplaats van zonlicht-vangende verf.

DE eerste experimenten op dit gebied, een halve eeuw geleden, zijn uitgemond in een drukke activiteit van groepen en individuele kunstenaars over de gehele wereld, tot in Japan en Rusland toe. Deze kunst ontstaat niet in ateliers, maar in laboratoria, zoals electronische muziek niet in concertzalen tot klinken komt maar in technische studio's. Het doel blijft veelal hetzelfde: uitdrukking te geven aan innerlijke processen, een verslag te geven van de menselijke beleving van de werkelijkheid — een werkelijkheid die vooral op het ogenblik vol lichtende „tekens” en symbolen is, men denke aan het verkeer en de lichtreclame — en een abstracte maar desondanks herkenbare „ambiance” (atmosfeer) te scheppen.

● *Vindingrijkheid*

DIT alles vindt men op een tentoonstelling van kunstlichtkunst, zoals die in Eindhoven werd gehouden, in ruime mate terug. De vindingrijkheid van de kunstenaars die op dit terrein werken is enorm en hun experimenten, hoe speels en onnadrukkelijk ook, zullen ongetwijfeld later als proefterrein blijken te hebben gediend voor ontwikkelingen in de industriële vormgeving, de lichtreclame en zo meer. Maar de kunstlichtkunst heeft niet tot doel een toegepaste, nuttige vorm van kunstnijverheid te zijn, maar een volwaardig en zelfstandig artistiek uitdrukkingsmiddel dat geen maatschappelijk „nut” hoeft te dienen.

MEN kan er vele kanten mee op. Een aantal van deze „kinetische” werken bouwt verder op het lijnenspel van spiralen en curven dat men ook kent van de glas- en draadplastieken. Met reflectoren, schermen en metalen stroken worden bewegende lichtpatronen gevormd, die maken dat het de toeschouwers duizelt voor de ogen, vooral omdat deze werken in volslagen donkere ruimten staan opgesteld waar zij dus het hardst inwerken op het bewustzijn van de bezoeker. In deze richting bouwt men verder op het thema van de „op-art”, de optische kunst die een rol speelt bij het wetenschappelijk onderzoek naar de „visuele perceptie” (de psychische uitwerking van verhevigde optische waarnemingen).

ER zijn ook licht-schilderijen die aansluiten bij de traditionele olieverfdoeken: lichtpatronen op een plat vlak, in een rechthoekige lijst, als een soort bewegende Mondriaan's. Een tussenvorm tussen deze lichtschilderijen en de ingewikkelde lichtmachines zijn de door lichtbronnen „aangedreven” glazen bollen met reflectoren, metalen schermen, sprieten en zuilen die associaties wekken met de sterren- en plantenwereld. De Fransman Martial Raysse verwerkt felkleurige neonbuizen per strekkende meter in zijn naturalistische plastieken, zoals een vrouwenkop waarvan alle lijnen door neonbuizen zijn aangegeven (liefst met een aan- en uit-floepend hartje op de wang).

MET dit laatste komt men in de buurt van de „pop-art” die zich bedient van alledaagse dingen zoals havermout-dozen, kunstfruit, comictekeningen, speelgoed, tijdschriftfoto's en zo meer. In zulke collagetechnieken worden lichtkunstwerken gemaakt die doen denken aan een bont spektakel, een lunapark dat op de toeschouwer komisch ofwel beangstigend — al naar zijn instelling — kan inwerken.

GEHEEL in de lijn van de moderne plastische kunsten, werken de exposanten met een rijk assortiment aan ingewikkelde en imponerende namen die iets wegnemen van de speelsheid van de werken zelf: „Skiachromatische Malerei” en „Reflektorische Farblichtspiele” bij de Duitsers, „Lumino-Dynamisme, Art Visuel, Projections Optico-Graphiques” bij de Fransen, „Light Objects, Polaridyne Systems” bij de Amerikanen en Engelsen. De Nederlandse benaming „lichtkunst” steekt er sober bij af.

● *Nieuwe werking*

HET publiek laat zich door deze benamingen niet weerhouden om belangstellend en opvallend instemmend van deze luministische kunst kennis te nemen — al heeft een museumrondgang zijn fysieke grenzen. Naast de afzonderlijke kunstvoorwerpen pleegt men namelijk gehele zalen in het duister te zetten en de toeschouwer in een sfeer te brengen waarin hij door enorm sterke lichtprikkels van zijn stuk wordt gebracht. Gelukkig neemt men een en ander met humor op, evenals kermisbezoekers zich voor hun plezier dooreen laten rammelen. De vele lachspiegels” en „spookhuizen” op een kunstlicht-tentoonstelling roepen ook onmiddellijk associaties met een kermis op, maar dan een kermis met — als men niet oppast — hoofdpijnverwekkende optische folter kabinetten.

NATUURLIJK zijn er bezoekers, die hoofdschuddend over zoveel „zinloosheid” de lichtkunst de rug toekeren, maar zij zijn opvallend in de minderheid — ook uiteraard omdat de tegenstanders-bij-voorbaat zich niet laten zien. De meeste toeschouwers vinden dat er wel iets „in” zit en zoeken in de moderne lichtkunst naar referentie-punten met vertrouwde kunstwaarden rond vorm en uitdrukking. Ook het technisch vernuft waarmee de licht-machines doorgaans in elkaar worden gezet, oogst een begrijpelijk respect bij toeschouwers die het niet op de eerste plaats om abstracte esthetiek te doen is.

GLOEILAMP, TL-staaf en neonbuis zijn overduidelijk als nieuwe materialen voor de museale kunst geaccepteerd. Losgemaakt uit hun dagelijkse omgeving, van kantoorverlichting tot Broadway-lichtreclame, krijgen zij in de bewuste vormtoepassing van de moderne kunstenaar een nieuwe werking. Deze wer- [illegible] vallender dan bij vele overige moderne technieken, zodat vooral de lichtkunst de discussie losmaakt over de grondslagen van de huidige kunstvernieuwing, die door velen met wantrouwen maar door anderen met gretige openheid wordt gevolgd.

H. W. DE WITTE.

ARUBA
Agenda

Kantoor Amigoe di Aruba Nassaustraat 110, tel. 1233, na kantooruren tel. 2950/1639.
Wit Gele Kruis - Oranjestad: Zr Ewalda — **Paradera:** Zr. Felicitas **San Nicolas** — Zr. Perpetua — San Pedro Hospitaal tel: 2200.
Botica's - Oranjestad: Aruba tel.

Zaterdag

Bioscopen: Oranjestad: **De Veer:** 8.30 Marine - 18 jaar; **Rialto:** 8.00 Pirates of the Mississippi - Alle leeftijden; San Nicolas: **Principal:** 8.00 The loved one - 14 jaar; **Savaneta:** 8.00 City of fear - Alle leeftijden.
Botica's - Oranjestad: Oduber tel. 1780; **San Nicolas:** San Lucas tel. 5119.
Tele-Aruba — 16.30 Cartoons 17.00 Rintintin; 17.30 Hollywood a gogo; 18.30 Pub. service; 18.45 Nieuws. 19.00 Ripiti en Gana Quiz show; 19.30 Nieuws; 19.45 Bewitched; 20.15 F-troop; 20.45 Nieuws; 21.00 Educ. progr; 21.30 Nieuws; 22.00 Feature Film.

Zondag

Bioscopen: Oranjestad: **De Veer:** 6.00 Redline 7000 - Matinee; 8.00 Marine - 18 jaar; **Rialto:** 6.00 El proceso de Cristo - Matinee; 8.00 Pirates of the Mississippi - Alle leeftijden; Santa Cruz: **Aurora:** 6.00 The girls on the beach - Matinee; 8.00 The blue Max - Alle leeftijden; San Nicolas: **Principal:** 6.00 Ferry cross the mersey - Matinee; 8.00 The Cincinnati Kid - 18 jaar; **Savaneta:** 6.00 The flight of the Phoenix - Matinee; 8.00 A rage to live - 18 jaar.
TeleAruba - 16.30 Cartoons; 17.00 Porky Pig; 17.30 Across the seven seas; 18.00 Israel presents; 18.15 Flintstones; 18.45 Nieuws; 19.00 Maverick; 20.00 Local talent show; 20.30 Combat; 21.30 My favorite martian; 22.00 Untouchables.

Kerkdiensten

ARUBA — **Zondag**

Noord: 5.30, 7, 8.30 en 18 uur; Oranjestad: 6, 7.15, 8.30, 17 en 19 uur; Kleuterschool Tanki Leendert: 8 uur; Dakota: 6, 8 en 19 uur; Santa Cruz: 5, 6.30, 8 en 17.30 uur; Paradera: 5, 8.30 en 17.30 uur; Savaneta: 5, 8 en 17.30 uur; Brasil: 6, 8 en 19 uur; San Nicolas: 5.30, 7, 8.30 en 17 uur; Emmanuel kapel: 7 en 18 uur.

IN DE WEEK
Noord: 18.30 uur; Oranjestad: 6.15, 6.45 en 19 uur. Maandag en zaterdag niet 19 uur. Maandag 6.30 uur in de kapel van het kerkhof. Dakota: 19 uur. Vrijdag echter 18.30 uur en zaterdag 7.30 uur. Santa Cruz: 6 uur. Zaterdag echter 6.30 en 7 uur. Paradera: 6.30 uur. Zaterdag echter 7 uur. Savaneta: 6.30 uur. Zaterdag echter 7 uur. Brasil 18 uur. Zaterdag echter 7 uur. San Nicolas: 6 en 19 uur. Zaterdag echter 6 en 7 uur. Eerste vrijdag: 6, 6.30 en 19 uur. Emmanuel kapel: 19 uur. Zaterdag echter 6.15 uur. Eerste vrijdag: 6.15 en 19 uur.

NED. PREEK
Oranjestad: Iedere zondag 8.30 uur. San Nicolas: Op de eerste en vijfde zondag van de maand 8.30 uur. Brasil: Om de andere week 19 uur.
ENGELSE PREEK
San Nicolas: op de tweede en vierde zondag van de maand in alle H. Missen. Emmanuel kapel: op de eerste, derde en vijfde zondag van de maand.

PROT. KERKDIENSTEN

Kerkdiensten 31 december 1966
Oranjestad: 20.00 Oudejaarsdienst; **Piedra Plat:** 22.30 Oudejaarsdienst; **San Nicolas:** 19.00 Oudejaarsavonddienst.
Kerkdiensten 1 januari 1967
Oranjestad: 10.00 Korte nieuwjaarsdienst; **Piedra Plat:** Geen dienst; **San Nicolas:** 10.00 Nieuwjaarsdienst.
Seroe Colorado Community Church: Zondag 1 januari 1967: 09.30 Church school; 11.00 Engelse dienst Ds. A. van den Doel: „What's New?"
EVANG. BROEDERGEMEENTE
Zaterdag 31 december 1966: 21.00 Oudejaarsdienst, Dakota. Ds. A. van den Doel.

Genieten van strand, zee en zon

Ideeën voor Aruba van Rika Jansen en Kees Manders

ORANJESTAD. — „Eerst even inpakken" zei Rika Jansen toen wij haar gistermorgen in haar bikini al zonnebadend aan het Palmbeachstrand verrastten in gezelschap van haar echtgenoot Kees Manders. Het was het echtpaar aan te zien, dat de week vakantie op Aruba goed besteed werd. Heerlijk bruin gebakken, genietend van Aruba's strand en zon. „Ons bezoek is te kort", zegt Rika Jansen, „volgende keer komen we langer. Wij houden van de rust en sfeer en van Aruba, vooral van de onbedorvenheid".

● *Rika Jansen en Kees Manders hebben de afgelopen dagen op de Palmbeachclub heerlijk genoten van Aruba's strand en zon. Niet alleen zorgt de Arubaanse zon, dat zij over twaalf dagen bruingebakken naar Nederland terugkeren, maar ook vol met ideeën over dit vriendelijke en onbedorven eiland.*

De afgelopen dagen waren Rika Jansen en Kees Manders, trouwe bezoekers van de Palmbeachclub, waar hun gastvrijheid werd verleend. Het merendeel van de dag werd doorgebracht aan het strand, waarbij hun gastheer dr A. Hazenberg er wel voor zorgde dat het zijn gasten aan niets ontbrak.

Aanstaande zaterdag treedt het echtpaar in het Cultureel Centrum op onder auspiciën van de Arubaanse kunstkring en daarna gaat het 11 januari rechtstreeks naar Nederland. Kees Manders vertelt, dat hij dan verder gaat met zijn bouwplannen aan het Thorbeckeplein te Amsterdam, tegenover Moulin Rouge. Wat hij precies gaat bouwen weet hij niet, dat beslist hij pas als er een cementvloer is gestort. „Dan ga ik er midden op staan en beslis wat ik ga bouwen", zo voegt hij eraan toe, terwijl Rika hem guitig bijvalt met „Opbouwen is leuk, we doen er graag aan mee."

Dat brengt ons dan ineens op de geruchten, die op Aruba de ronde doen dat Rika en Kees geinteresseerd zouden zijn in overname van de Olde Molen en eventueel de Palmbeach club.

In principe bestaat er interesse, maar de Olde Molen is niet exploitabel, is te klein, te duur van opzet, waardoor alles duur moet worden. Ik zou best een stuk strand willen hebben", maar dat zal wel niet gaan", aldus Kees Manders, „de overheid is daar erg streng mee en ze hebben gelijk, dat moet zo blijven, dat is in het belang van Aruba".

Sprekende over het in aanbouw zijnde Sheratonhotel, dat op enige meters afstand van ons ligt, merkt **Kees Manders op,** dat Aruba zich echter niet alleen moet richten op Amerikanen met hun dollars. De Europeanen moeten niet vergeten worden en dat zijn mensen, die blijven komen. Er is te weinig amusement op Aruba, in dit verband noemt hij de mogelijkheid van een „leuke Arubaanse tent", waar de mensen wat van Aruba kunnen zien en eten, wat Arubaanse muziek horen enz. Tevens zou het aardig zijn als er een wandelbaulevard komt, de hotelgasten willen des avonds graag een stukje wandelen. Men wil flaneren met een nieuwe jurk of jas, maar kan dat niet. Langs de wandelboulevard zouden enige kleine winkels en eetgelegenheden kunnen komen, die zeker goede zaken zullen doen.

Maar, wij willen ons niet als adviseurs opwerpen, het zijn alleen maar ideeën die bij ons opkomen. Trouwens we zijn veel en veel te kort hier, maar volgende keer komen we zeker voor enige maanden."

Ook spreken we nog over de mogelijkheden van artikelen, die de bevolking zelf kan maken om aan de toeristen te verkopen. Ook hier zijn vele mogelijkheden. „In ieder geval neem ik dit keer een kwihitafel mee, zo een uit een stuk, ik ben er wild op", zegt Rika.

We laten het echtpaar in de brandende zon van de Palmbeach achter. Wanneer ze over enige weken weer in het winterse Amsterdam zijn teruggekeerd, gebruind door de Arubaanse zon, zullen zij bij hun optreden in Nederland ongetwijfeld geïnspireerd worden door wat Aruba hun bood. Aruba heeft er in Rika Jansen en Kees Manders weer twee goodwill ambassadeurs bij.

Amerika geintrigeerd door de Russische rakettenverdediging

WASHINGTON —(AFP) — President Johnson heeft zijn nieuwe ambassadeur in Moskou opgedragen de Russische regering naar haar plannen te vragen op het gebied van de verdediging tegen raketten. Gezien de grote politieke en economische gevolgen voor de beide landen heeft Llewellyn Thompson, die over enkele dagen Foy Kohler als ambassadeur in Moskou zal opvolgen, de dringende opdracht gekregen zich over deze zaak te verstaan met de Russische premier Kosygin, zo wordt van betrouwbare zijde in Washington vernomen.

Hij moet met de Russische premier de mogelijkheid bespreken van het afzien van de bouw van een net van antiraket-netten of de beperking ervan tot enkele symbolische batterijen. Daarmee zou men een toeneming van de internationale spanning voorkomen en zich enorme sommen besparen.

Als het antwoord van de Russen negatief is, zo zegt men in bevoegde kringen in de Amerikaanse hoofdstad, en de installaties die al rondom Russische steden zijn waargenomen werkelijk een eerste stap naar de vestiging van een algemeen verdedigingsnet betekenen, zal Amerika zich, zij het met tegenzin, gedwongen zien soortgelijke maatregelen te nemen.

Amerikanen rookten zich naar record

WASHINGTON — (RTR) — De Amerikanen hebben in 1966 tesamen een record aantal sigaretten van 542 miljard gerookt hetgeen 13 miljard meer was dan vorig jaar en 34 miljard meer dan in 1964.

Het ministerie van landbouw in Washington dat dit bekendmaakte gaf als oorzaken op het grotere aantal Amerikanen dat de leeftijd voor roken bereikte, hogere inkomsten, en grote verschepingen naar de strijdkrachten overzee.

Noord Vietnam over de uitlatingen van kardinaal Spellman

HANOI (AFP) — Satan heeft het priesterkleed aangetrokken, zo schrijft het officiele Noordvietnamese blad „Nhan Dan" in verband met de uitlatingen van kardinaal Spellman over de strijd in Vietnam.

Maar met zijn oorlogszuchtige en kolonialistische woorden, uitgesproken onder „Gods dekmantel", heeft Spellman het smerige gezicht van de Amerikaanse imperialisten onthuld. Het blad zegt dan verder dat Johnson en Spellman slechts wolven zijn, die de jonge voor lammeren gehouden Amerikanen tot de smerigste misdaden brengen.

Thailander verovert bokstitel

BANGKOK —(ANP) — Chartchai Chionoi heeft vrijdagavond in Bangkok de wereldtitel boksen in het vlieggewicht van de Schot Walter McGowan overgenomen. De vrijwel onbekende bokser uit Thailand (50,34 kg) mocht zich na de negende ronde wereldkampioen noemen. De arbiter staakte toen de strijd, omdat McGowan (49,89 kg) niet in staat was verder te boksen.

Geen vrij op 2 januari voor eilandsdienaren

ORANJESTAD — Het bestuurscollege van Aruba heeft donderdag overleg gepleegd met de landsregering in verband met het verzoek van het eilandsraadlid de heer Leonardo Croes om op maandag 2 januari aan arbeiders en ambtenaren in dienst van het eilandgebied een vrije dag te geven, daar nieuwjaarsdag dit jaar op een zondag valt. Daar de landsregering haar werknemers geen vrije dag geeft heeft het BC gistermorgen besloten, dat maandag aanstaande gewoon gewerkt wordt.

Ingevolge het cao dat tussen Lago en IOWUA werd gesloten hebben de werknemers van Lago maandag wel een extra vrije dag.

Voetbalcompetitie op 7 januari weer van start

ORANJESTAD — De voetbalcompetitie van de Aruba voetbalbond wordt na de korte onderbreking vanwege de feestdagen op 7 januari hervat met de hoofdklasse wedstrijd Bubali tegen Tropical. Verwacht wordt, dat 11 februari met de wedstrijd Bubali tegen Dakota de hoofdklasse competitie wordt besloten.

Wedstrijden olympisch voetbaltoernooi

DEN HAAG —(ANP) — Het Nederlandse amateurelftal, dat in de eerste voorronde voor het toernooi om het olympisch voetbaltoernooi 1968 tegen Finland uitkomt, zal zijn wedstrijden op woensdag 24 mei en woensdag 14 juni spelen. De eerste ontmoeting vindt plaats in Helsinki, de tweede in een nog nader aan te wijzen plaats in Nederland.

Zoals eerder werd bericht zijn Nederland, Finland, Frankrijk, Zwitserland en Oostenrijk ingedeeld in groep C voor het voortoernooi. De winnaar van de ontmoetingen tussen Nederland en Finland ontmoet vervolgens Frankrijk in de tweede voorronde, waarin Zwitserland tegen Oostenrijk aantreedt. De landen die in deze wedstrijden het meest succesvol zijn, strijden in de finale van de voorronde om een plaats in het olympisch toernooi van Mexico City.

Olympische ringen als warenaanduiding taboe

MEXICO CITY —(ANP) — Iedere Mexicaan die de vijf olympische ringen of de namen "olimpico" "olimiada" of "juegos olimpicos" voor commerciele oogmerken gebruikt, zal veroordeeld worden tot een gevangenisstraf van drie dagen tot vijf jaar, hetzij tot geldstraffen, die varieren van 3 tot 600 gulden.

Dit besluit is deze week in de Mexicaanse hoofdstad genomen, ter bescherming van de handelsmerken. Deze maatregel voorkomt tevens dat het IOC verdacht wordt gemaakt, als zou het de firma's bevoordelen met de Olympische Spelen.

Festiviteiten Caribe club afgelast

CRANJESTAD — Het bestuur van Caribe club heeft haar festiviteiten in verband met het overlijden van de heer Thomas Pietersz, die vele jaren lid van deze club was, afgelast.

Pele niet naar Duitsland

PPARIJS — (ANP) — De Braziliaanse voetbalster Pele heeft vrijdag de berichten tegengesproken dat hij Brazilie zou willen verlaten om in Duitsland te gaan voetballen of te gaan werken.

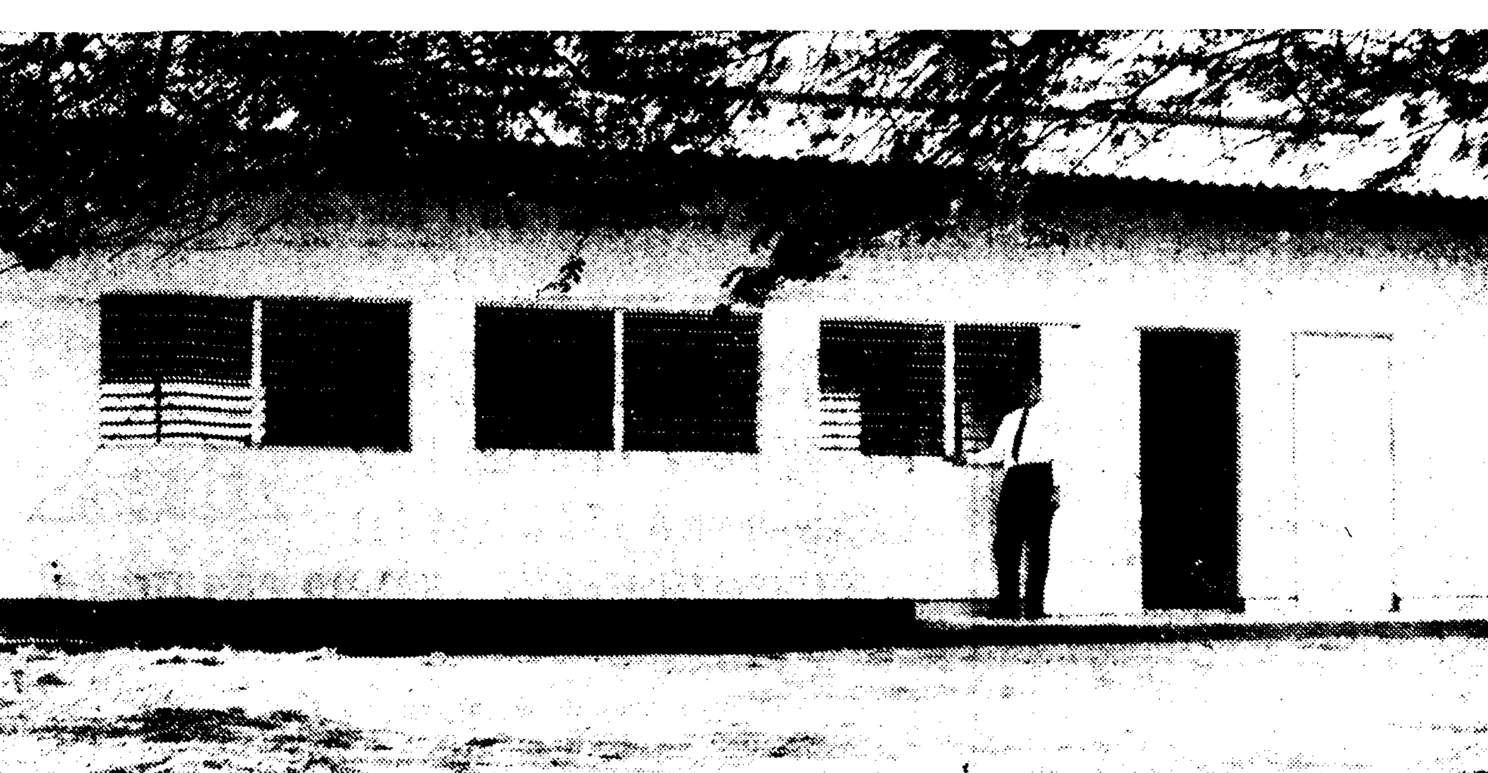
Pele, die op weg was van Muenchen naar zijn woonplaats Rio na een kort zakenbezoek in Westduitsland, vertelde tijdens de tussenlanding op het Parijse vliegveld Orly aan verslaggevers dat het nooit in zijn bedoeling heeft gelegen om in een Duitse voetbalclub te gaan spelen of om zich enige tijd in Duitsland te vestigen.

De Westduitse industrieel Roland Endler, bij wie Pele korte tijd logeerde, verklaarde eerder op de dagdag in Muenchen dat zij slechts hadden gesproken over Pele's plannen om gedurende een jaar de techniek van het electrisch lassen in Duitsland te leren, voordat hij een fabriek in Brazilie zou openen. Endler voegde daaraan toe dat er slechts over zaken was gesproken, maar dat wanneer Pele zich een jaar in Duitsland zou vestigen hij zichzelf het best in conditie zou kunnen houden door te blijven voetballen.

Hoogspringen Seagren levert topprestatie

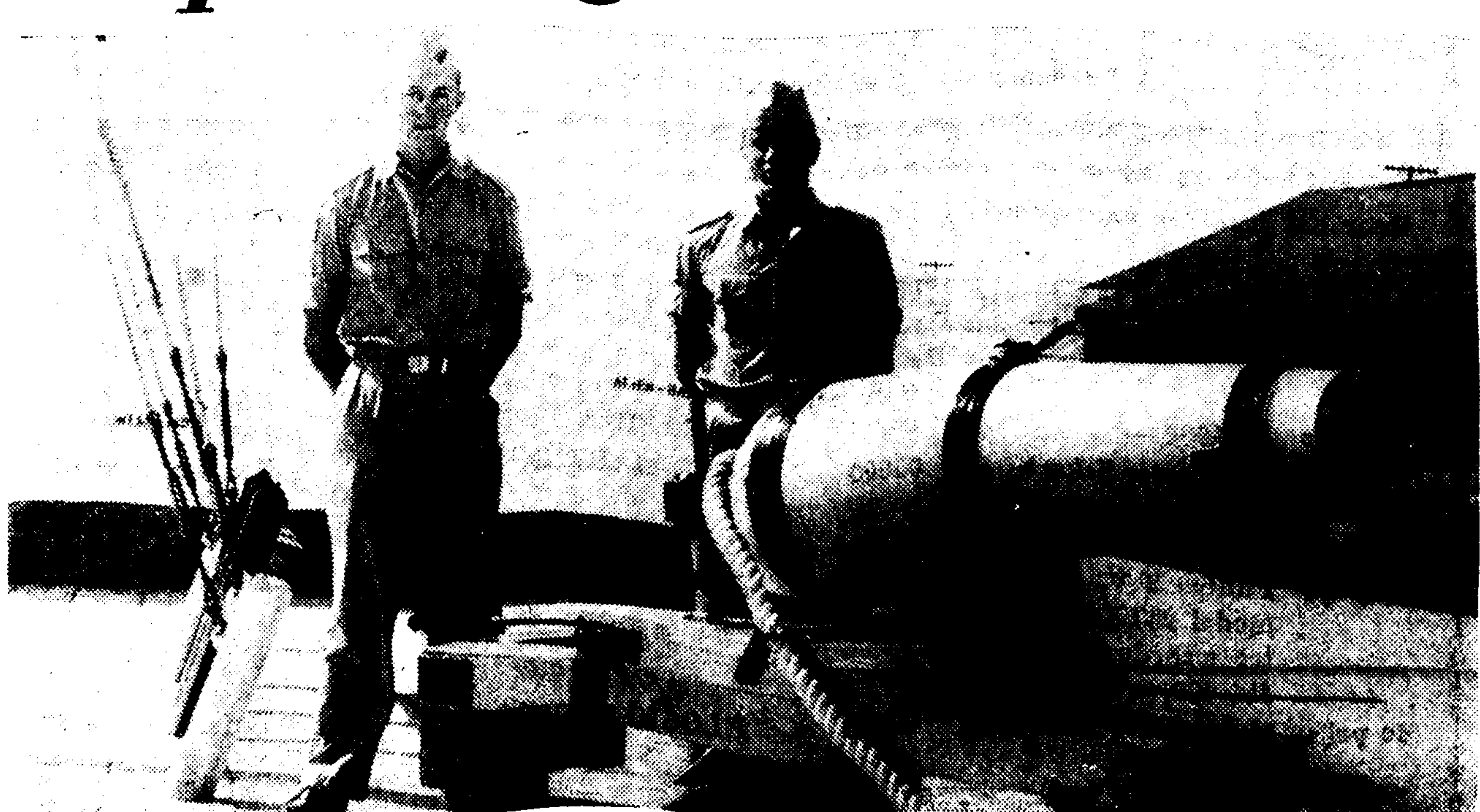
SASKATOON — (ANP) — De Amerikaanse hoogspringer Bob Seagren heeft donderdagavond te Saskatoon het officieuze wereldrecord voor indoorwedstrijden verbeterd en gebracht op 5.206 m. Seagren was reeds houder van het officieuze record met 5.20 m.

Aanwinst Mon Plaisirschool

● *Gistermiddag stelde het hoofd van de Mon Plaisrschool, de heer J.A. Arts, het bestuur van de vereniging voor protestants christelijk onderwijs op Aruba en andere belangstellenden in de gelegenheid het nieuwe handenarbeidlokaal annex filmlokaal te bekijken. Begin januari wordt dit lokaal, dat geheel in eigen beheer en uit eigen middelen werd gebouwd door de jeugd in gebruik genomen.*

Rolpaard gereconstrueerd

● *In de marinierskazerne Savaneta is men erin geslaagd een getrouw model van een zogenaamd "rolpaard" te reconstrueren, waarop de twee in de kazerne aanwezige canonnades werden gemonteerd. Deze canonnades daterend uit 1795, werden gebruikt als scheeps- of kustbatterij geschut en zijn waarschijnlijk afkomstig van het fort Zoutman. Het geschut heeft een kaliber van veertien centimeter; is voorlaadgeschut en bevestigd op een houten slede; de rolpaarden werden geconstrueerd aan de hand van een museum tekening van 1800 uit Nederland. Op de foto de mariniers Van Beek en Fraikin bij het door hen gemaakte rolpaard op de estrade rondom de vlaggemast in de kazerne.*

GESLAAGDE LO AKTEN

Engels L.O., CURACAO:
Mevr. H. C. van den Aardweg-Spruyt, P. van Rooyen, G. M. Blomert, A. G. Harris, E. A. van der Ree, F. G. Francisca, M. de Gans, H. P. A. Toré, Mevr. J. E. C Herbemann-Eichholtz, Mevr. R. E. Evertsz-Jonkhout, Mevr M. J. Zweste-Jonkhout, Mevr. A. C. Tabak-Flores, D. M. F. Thuis, A. J. van den Blink, H. F. Parisius, E. L. Kwas, E. S. J. Straker, E. M. M. Korndörffer, Mevr. A. W. Braam-Adney.
Twaalf kandidaten werden afgewezen.

ARUBA
J. J. Auwerda, H. J. van Bettem, J. M. G. van Dijk, R. van Duin, I. Engelbrecht, E. A. Habibe, L. G. M. Meeuwisse, G. P. Smulders, F. A. Williams.
Vijf kandidaten werden afgewezen.

Spaans L.O. CURACAO:
I. R. Visser, M. M. Anthonia, Ph. W. Advokaat, mevr. M. Boomgaart-Jonkhout, M. C. A. Boom, A. M. M. Römer, R A. R. Strick, A. A. Jean Pierre, A. A. Suares, mevr. A. de J. Hollander-Prince, J. J. D. Ilario, mevr. C. M. Jonkers-Tromp, W. van de Wall Arneman, C. C. Luisa.
Zes kandidaten werden afgewezen.

ARUBA:
R. Almary, mevr. A. W. Bergen-Molenaar, G. F. Croes.
Een kandidaat werd afgewezen.

Duits L.O., CURACAO:
A. R. Abbas, G. A. C. T. van Atten, J. A. M. van der Putt-Bonaire, G. Löwik, P. de Waard, J. W. Steeghs-Aruba.
Alle kandidaten slaagden.

Handelskennis L.O., CURACAO:
A. Altepost, mevr. D. M. Getrouw-Buermans.
Drie kandidaten werden afgewezen.

ARUBA:
J. J. C. G. van den Boiorn, W. H. G. M. Janssen, G. H. A. F. Sertons, mevr. G. S. Laclé-Marugg.
Twee kandidaten afgewezen.

Frans L.O. CURACAO:
H. V. Cruger, R. F. Falbru, mevr. E. M. Wever-Rooyer, mevr. R. M. van Andel-Pons, S. Aalders, J. van den Berg, A. J. M. Boom.
Twee kandidaten werden afgewezen.

ARUBA:
A. Sinninhge, E. Solagnier, H. Verhoef.
Een kandidaat werd afgewezen.

Wiskunde L.O., CURACAO:
Mevr. J. E. Bennink-Bolt-Spier, E. van Dijk, T. A. J. M. Hendriksen, M. J. Boss, J. Tanis, H. T. Tanck, G. J. Kölker, P. H. Tjong-A-Tjoe, B. J. C. H. Thijssen.
Twee kandidaten werden afgewezen.

ARUBA:
F. A. H. J. Smeets, J. W. Gesterkamp, T. Beyk.
Alle kandidaten slaagden.

ST MAARTEN:
P. J. Latten.

Handenarbeid L.O. CURACAO:
A. C. Martina, M. C. Wanga.

ARUBA:
J. P. M. van Leerdam. Alle kandidaten slaagden.

Lions organiseren kerstviering voor Antillianen in Nederland

INITIATIEF WORDT TRADITIE

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM — „In het komende jaar zullen weer heel wat mensen kritisch naar ons kijken, maar ik geloof dat jullie je best zullen doen onze naam hoog te houden", zo sprak de heer H. Dennert namens de gevolmachtigd minister vorige week donderdagavond de Antillianen in het Papiamento toe tijdens de kerstviering van de Lions, groep Amsterdam-Centrum. „Ik hoop ook, dat de pers nu ook eens de goede eigenschappen van ons Antillianen in het licht zal plaatsen in plaats van steeds maar de negatieve kanten. Ik hoop verder, dat de mensen die steeds van ons de grootst mogelijke aanpassing eisen, ook de moeite nemen zich een beetje aan ons aan te passen"., zo vervolgde de heer Dennert. Het idee van deze kerstviering van de Lions viel bij de aanwezigen in bijzonder goede aarde, ook al omdat het gehalte van het gebodene hoog was. De fraaie kantine van de Amstelbrouwerij, welke voor deze gelegenheid ter beschikking werd gesteld, droeg daar het zijne toe bij. Het initiatief voor de viering was afkomstig van de heer F. L. L. Verhorst.

Voor de avond waren Surinaamse en Antilliaanse rijksgenoten uitgenodigd, die in Amsterdam wonen. Omdat het idee van recente datum was, konden de Antillianen en Surinamers slechts via de bedrijven, waar zij werkzaam zijn, worden uitgenodigd. Dit was er waarschijnlijk de oorzaak van, dat het aantal aanwezigen niet zo groot was als men had gehoopt. Toch waren er nog ruim honderd gasten aanwezig, tot wie de president van de organiserende Lionsclub, de heer Smeijers, zich richtte in zijn woord van welkom.

Onder de officiële genodigden bevonden zich ondermeer de waarnemend gevolmachtigd minister van Suriname in Nederland, de heer Juglall, dominee W. Kraayenhof en de waarnemend gouverneur der Lions.

De heer Smeyers bracht speciale dank aan één der sponsors van deze avond, Radio Nederland Wereldomroep, welke met een reportagewagen aanwezig was voor een reportage welke in de Kerstnacht zou worden uitgezonden. Het conhunto Gyana bracht de stemming er meteen in — nadat men een Curaçaos kwartiertje in acht had genomen. Hollandser kon het al niet toen de Surinamers en Antillianen op koffie met kerstkrans werden onthaald. De prachtige kantine was vriendelijk verlicht met vetlichtjes op de tafels en een grote kerstboom ontbrak evenmin. De heer Verhorst, die enige jaren hoofdredacteur van de Amigoe is geweest, kondigde de verschillende programmapunten aan.

De heer Juglall, belast met de afdeling sociale zaken in het Surinamehuis, richtte zich in een bewogen woord tot zijn land- en rijksgenoten. Daarin wees hij er op, dat in het aflopende jaar de aandacht voor Suriname en de Antillen groter was geworden in Nederland. Dit noemde hij een der positieve punten van 1966. Als factoren daarvoor wees hij op de resultaten van de voorlichtingsactiviteiten van de kabinetten van de beide gevolmachtigde ministers, de medewerking van de rijksvoorlichtingsdienst en de Nederlandse pers en tv. Verder zag hij daarin het gunstige gevolg van de talrijke lezingen welke er over de beide rijksdelen in de middelbare en hogere scholen waren gegeven evenals de talrijke tentoonstellingen die gehouden werden met medewerking van het Tropenmuseum. Ook de kortere reisduur voor een trip naar de West zag hij als een positieve factor voor deze grotere belangstelling. De bezoeken van de leden van de koninklijke familie hadden daarnaast het hunne daartoe bijgedragen.

Sprekend over de Kerstgedachte moest de heer Juglall erkennen dat er van vrede in de wereld weinig sprake is met de grootscheepse oorlog in Vietnam, de ernstige rassenonlusten enz. „Dit is slechts een gevolg van het feit, dat er zo weinig mensen christelijk leven. Kerstmis is het begin van de verlossing uit onze zonden geweest. Er is slechts een kleine kern van mensen, die echt christelijk leven, die er in geloven dat alles in Zijn hand ligt. Willen wij de vrede in de wereld brengen, dan moeten wij leren bidden".

„Over enige dagen verglijdt 1966 in de geschiedenis, treden we 1967 binnen" zo vervolgde hij. „Wij moeten dit ingaan aan Gods hand". Namens de Surinaamse regering dankte hij de Lions voor deze ontmoetingsavond, „voor dit schone gebaar".

The risting stars, een vijftal Surinamers, vier zangers en een gitarist, bracht vervolgens enige negro-spirituals en gospels. There is a meeting here tonight, was hun eerste nummer. He is King of Kings, Lord of Lords was hun tweede bijdrage, in diepe stilte werd geluisterd. He was the best of us klonk het door de zaal, waarna zij zongen I know the Lord. De heer Andre Conrad droeg vervolgens een gedicht in het Sranang tongo voor en een Nederlands gedicht over „het Kind, dat vroeg of Hij bij ons mocht zijn".

Een film Music of Amsterdam liet de gasten plekjes van Amsterdam zien, waaraan zij in hun gewone jachtige leven argeloos voorbijgaan. Een laatste optreden van The rising stars besloot het gedeelte voor de pauze, waarover de heer Verhorst opmerkte, dat de bewoners van de West op zo'n overtuigende manier hun christelijke idee kunnen uitdragen.

Tijdens de pauze, welke echt een ontmoeting werd voor Surinamers en Antillianen, zorgde Conhunto Gyana voor passende muziek, welke gastarbeiders als Luis Dos Santos en Jutsi Evertsz deed verzuchten: konden we nu maar gaan dansen.

Daarvoor was nog geen tijd, want na de pauze bracht de heer Verhorst een kerstplatenconcert met diaillustratie. Hoewel de gramofoonplaten naar hun genre nogal uiteenliepen vormden zij toch een wonderlijk geheel; het waren liederen van Mahalia Jackson, Het is stil in Amsterdam van Ramses Shaffy, Woningnood van Boudewijn de Groot, Kleine Jezus, grote God van Jules de Corte een kerst-trompet-serenade van Antilliaanse oorsprong en negro-spirituals, waarop de zaal spontaan reageerde met handgeklap.

Tot besluit van het officiele gedeelte van de avond richtte de heer Dennert zich tot de aanwezigen.

Hij toonde zich uiterst dankbaar voor dit Lions-initiatief, „het derde initiatief van deze club, om de banden tussen de rijksdelen nauwer aan te halen", zoals hij zei. „Men spreekt in Nederland zoveel over die banden, maar wij zijn blij dat deze club het Nederlandse voetballied realiseert geen woorden maar daden". Met name wilde hij dankzeggen de heer Verhorst, „die ik uit een andere functie van de Antillen ken. Toen maakte hij het me dikwijls moeilijk met politieke vragen, nu toont hij dat zijn liefde voor de Antillen niet is uitgeblust na zijn vertrek van Curaçao.

De heer Dennert sprak de hoop uit, „dat het een volgende keer drukker zal zijn, zodat onze jongens dan tot zes uur kunnen dansen, op een vrijdagavond, omdat zij dan niet bang hoeven te zijn voor het werk van de volgende dag", waarop met een gul applaus werd geantwoord. In het Papiamentu richtte hij zich speciaal tot de aanwezige Antillianen. „Voor U zijn deze dagen, ver van ons land, dikwijls droevige dagen, waarin wij veel denken aan onze familie thuis en waarop onze familie ook veel aan ons denkt. Ik geloof dat we de hulp nodig hebben, welke ons vanavond wordt geboden door de Lions".

Met een bescheiden raad beeindigde hij zijn toespraakje. „Denk er aan, dat we voorzichtig zijn. In deze dagen kan onze keel wel eens droog zijn, maar denk er aan dat we voldoende rusten voor we gaan rijden, voordat er ongelukken gebeuren." Na deze ernstige woorden bleef men nog geruime tijd bij elkaar.

De vertegenwoordiger van de Lions-gouverneur had al in zijn korte toespraak gezegd, dat dit idee een traditie dient te worden en daarop hielden de Surinamers en Antillianen het maar al te graag. Het initiatief was dan ook zeer goed. Deze erkentelijkheid werd slechts vergroot door het feit, dat iedereen bij zijn vertrek een leuk kerstpakket kreeg, bestaande uit enige pocketboeken, een flesje eau de cologne, gramofoonplaatjes, een stropdas en wat snoepgoed.

DIT GEBEURDE ALLEMAAL OP KERSTMIS

Op Kerstmis werd Karel de Grote tot keizer gekroond (In het jaar 800)

Kerstavond 1247 werd de romantische roofridder Robin Hood om het leven gebracht.

Op de 2e kerstdag 1853 werd New-York door een geweldige brand geteisterd

2e Kerstdag 1780 ontstond er in London een oproer dat door meer dan 100.000 soldaten moest worden onderdrukt.

Op 1e kerstdag 1805 moest Oostenrijk vrede sluiten met Napoleon, die gelijktijdig koning v. Italie werd.

Met Kerstmis 1959 stond Fidel Castro vlak voor zijn overwinning op Cuba

Kerstmis 1862 begon Jules Verne aan zijn 1e roman

Op Kerstmis 1818 werd voor het eerst het kerstlied „Stille Nacht Heilige Nacht" gezongen (in Oberndorf, Oostenrijk)

Gegevens van Loena 13

MOSKOU (RTR/TASS) — Uit de gegevens, die het Russische ruimtevoertuig „Loena 13" naar de aarde heeftgeseind, is gebleken dat het oppervlak van de maan bij de landingsplaats van het ruimteschip overeenkomt met dat van de aarde.

„Loena 9" had eerder gemeld dat er op het maanoppervlak maar weinig radioactiviteit is. Dit is bevestigd door „Loena 13".

Kardinaal Cariaci overleden

VATICAANSTAD (RTR) — Kardinaal Pietro Ciriaci, hoofd van de Romeinse congregatie van het concilie (het kerkelijke departement van „binnenlandse zaken") is op 81-jarige leeftijd overleden. Als prefect van genoemde congregatie was hij verantwoordelijk voor de discipline van geestelijkheid en leken, catechismus en ander basis-onderwijs, het beheer van kerkelijke bezittingen en belastingen en dergelijke. Hij had ook het toezicht op de besluiten van bisschoppenconferenties in de hele wereld. Zijn dood volgde op een kortstondige ziekte. Volgens Vaticaanse waarnemers zou mogelijk thans een progressiever gezinde prelaat in de vakant gekomen functie worden benoemd, hetgeen van belang zou zijn voor de tenuitvoerlegging van de interne modernisering van de Kerk, waarom het tweede Vaticaanse concilie heeft gevraagd. Overigens werd de overleden kardinaal toch als een van de meer ruimdenkende leden van de Romeinse curie beschouwd.

Surinames gouverneur bekrachtigde nieuwe kiesreglement

PARAMARIBO (ANP) — De gouverneur heeft de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de staatsregeling, het kiesreglement en de instelling van kieskringen door zijn handtekening tot wet verheven. 's Middags had de gouverneur een delegatie van het comité voor democratie en rechtszekerheid ontvangen, die een petitie aanbood. In de petitie wordt gesteld, dat de rechtszekerheid is ondermijnd, rechtsongelijkheid in het kiessysteem wordt vergroot en de politieke moraliteit wordt ondergraven, terwijl raciale spanningen in het leven worden geroepen.

Op grond hiervan wordt gevraagd dat de gouverneur als koninkrijksorgaan de ontwerpen niet vaststelt als landsverordening.

Antilliaans steelband treedt op voor Spaanse gastarbeiders te Ede

(Van een onzer verslaggevers)

ROTTERDAM — Het Arubaanse Antilles Steel Orchestra heeft gedurende de beide kerstdagen drie concerten gegeven voor groepen Spaanse gastarbeiders in Nederland. Dit op uitnodiging van de Spaanse (overheids-) vakbond Movimiento Español sindicalista. De uitvoeringen hadden plaats te Arnhem en Ede (eerste kerstdag 's morgens en 's avonds) en te Rotterdam (tweede kerstdag 's avonds). Het Casa Valicia te Arnhem was bijna te klein om de vele Spaanse gasten te herbergen toen deze voor de eerste keer van hun leven kennis konden maken met de muziek van een steelband. Dit zelfde was ook het geval in Nuestra casa te Ede.

Vóór het concert bracht de heer Freddy Doran, manager van de band, als Arubaans vakbondsleider, de kerstwensen over van de Antilliaanse werknemers. De concerten deden de Spanjaarden iets proeven van de sfeer op de Antillen, terwijl zij een ogenblik hun verblijf buiten hun vaderland konden vergeten. De bovengenoemde vakbond verzorgde de financien voor de uitvoeringen.

Sombere voorspelling

BUENOS AIRES (RTR) — De bekendste astroloog in Argentinië, Marino „Carino" Pugliese, voorspelt dat het komend jaar verscheidene ruimtevaarders bij een ongeluk de dood zullen vinden. Nadere bijzonderheden geeft hij niet. Wat de algemene wereldsituatie betreft voorziet Pugliese een „ontzettend ongunstig" jaar, waarin een grootscheepse oorlog maar net kan worden voorkomen.

Erhard treedt af als partijvoorzitter

HAMBURG (AFP) — Prof. Ludwig Erhard is van plan begin januari zijn ontslag in te dienen als voorzitter van de CDU. In een gesprek met het tijdschrift Die Welt heeft Bruno Heck, minister van gezinszaken en bestuurslid van de CDU, gezegd dat de oud-kanselier hem dit telefonisch heeft meegedeeld. Hij had daaraan toegevoegd dat hij de kandidatuur van Josef-Hermann Dufhues voor het partijvoorzitterschap zou steunen. Dufhues is voorzitter van de afdeling Westfalen-Lippe van de partij. Vermoedelijk zal in maart op een partijcongres de opvolger worden gekozen.

Waarom moeilijk als het zo eenvoudig kan

Elke maand moet U er weer aan denken, dat een nieuwe betalingstermijn is ingegaan. Het is 'n dubbeltje op zijn kant als U en de incasseerder elkaar niet mislopen. En U kunt er toch niet voor thuisblijven. — Veel eenvoudiger is het daarom een jaarabonnement te nemen op de

AMIGOE

En veel voordeliger. Want als U voor 5 februari Uw abonnementsgeld voor 1967 betaalt, krijgt U twaalf maanden de krant voor de prijs van elf maanden. Stort dus nu f 47.50 bij onderstaande banken en U bent een jaar lang verzekerd van de Amigoe en de geïllustreerde weekbijlage. Bent U alleen geïnteresseerd in de krant, stort dan f 38.50.

OP ARUBA: bij kantoor Amigoe, Nassaustraat 110, Banco Popular Antiliano.

OP CURACAO: Conscientiesteeg 27-29-, Edwards, Henriquez & Co's Bank, HBU, en Maduro & Curiel's Bank. Als de abonnee rekeninghouder is bij de girodienst op Curacao kan hij de girodienst ook opdracht geven het abonnementsgeld periodiek — dus maandelijks, driemaandelijk of jaarlijks — over te schrijven op rekening 440000 van de Amigoe. De girodienst doet er dan voor hem het complete denkwerk bij.

Doe het spoedig. U bespaart U veel beslommeringen.

Hiermede betuigen wij onze oprechte dank aan allen voor de zeer gewaardeerde blijken van medeleven ondervonden bij het overlijden van ons geliefd familielid

Benjamin L. Maduro

Namens de familie:
De Heer en Mevrouw
Frank Brandao-Maduro

In verband met familie omstandigheden geen bezoeken van rouwbeklag.

DIT ZIJN DE WINNAARS VAN DE SINGER CAMPAGNE „NOG EEN FEEST IN DECEMBER"

1	SINGER TOUCH & SEW NAAIMACHINE:	W. LO-A-TJONG, Moffieweg 4
2	SINGER CONSOLE PHONOGRAPH:	R. L. GUNTHER, Janwestraat 21
3	SINGER GASFORNUIS:	PASTOOR JANSEN, Pastorie Willibrordus
4	SINGER TAPERECORDER:	J. de GRAAF, Caracasbaaiweg 157
5	SINGER ELEKTRISCHE FAN:	M. DOROTHEA, Mexicoweg 28
6	SINGER HAARDROGER:	E. MARCHENA, Schottegatweg West 1
7	SINGER DRAAGBARE TRANSISTOR RADIO 821:	R. LODEWIJKS, Carawaraweg 2

8 t/m 20 — SINGER 6 TRANSISTOR DRAAGBARE RADIO'S:

M. DOROTHEA - Mexicoweg 28
R. DAMOEN - Kraayenhofstraat 6
M. VAN THIJS - Seroe Grandi 7
J. A. ABRAHAM - Landhuis van Engelen
W. LO-A-TJONG - Moffieweg 4
C. GEERTRUIDA - Caboverdeweg 61
E. E. AUGUSTA - Bonam Blok K. 4
E. MARTINA - Dein 3-24A
E. F. CREMADES - Weito 302
O. F. MARTIS - Shellweg 14
J. OSTIANA - Hoek van Hollandstraat 2
J. DE GRAAF - Caracasbaaiweg 157
J. DE GRAAF - Caracasbaaiweg 157

De trekking heeft plaats gevonden door Notaris J. A. Schiltkamp.

De gelukkige winnaars worden vriendelijk verzocht hun prijzen af te halen bij de

SINGER SEWING MACHINE CO.

Breedestraat 112 (O) - Tel. 24315

*A Trademark of the Singer Company

Door het Kantoor van Notaris Dr. E. C. Henriquez - Kerkstraat werd gistermiddag de Trekking verricht van onze

GROTE KERSTCAMPAGNE 1966

De gelukkige winnaars waren:

		Bon no:	Naam:	Adres:
1e prijs	fl. 1000,—	09007	SARAFINA PETRONILIA	Sint Jago 13
2e prijs	Kelvinator ijskast ter waarde van fls. 495—	05600	JOSE MARTEN	Tumbastraat 67
3e prijs	Philips T.V. model 23TX415A ter waarde van fls. 429,—	00188	JORGE DE LEON	Heerenstraat
4e prijs	Maytag wasmachine model N2L ter waarde van fls. 351,—	05845	ELOGIO SCHOTBORG	Bajonetstraat 16

MARCHENA, MORON & Co, N.V. - PALAIS ROYAL
HEERENSTRAAT 23 - HANDELSKADE 9 - BREEDESTRAAT 68 - 70(Otr)

Antillianen vieren kerstfeest in Amersfoorf en Zandvoort

(Van een onzer verslaggevers)

AMERSFOORT ZANDVOORT — Het leek er op dat alle jaargetijden voor het voorbije kerstfeest in Nederland een bondgenootschap waren aangegaan. Op de vooravond van kerstmis „noche buena", hagelde het namelijk nog hard en sneeuwde het zelfs hier en daar een beetje en — hoe kan het anders — regende het op vele plaatsen, terwijl de straten in de avonduren verlaten waren. In de kerstnacht zelf waren in sommige provincies de straten spiegelglad, terwijl op kerstmorgen een vriendelijk zonnetje de herinnering aan het winterse jaargetijde trachtte weg te dringen. In de nacht van eerste op tweede kerstdag tenslotte wekte een lichte vorst bij velen de hoop, dat er toch nog een kansje zou bestaan op schaatsen. De talrijke Antillianen, die in Nederland wonen echter maakten er zich niet al te druk om, want voor hen is het weer niet hét onderwerp van gesprek zoals bij de Europese Nederlanders. De Antillianen probeerden voor zover dit kon iets van hun kerstfeest te maken: in eigen familiekring, bij Nederlandse vrienden en bekenden of tijdens de verschillende feesten welke men organiseerde. Weer anderen brachten de dag door op hun eentje; een twintigtal deed dit in de cellen van de verschillende gevangenissen, waar zij hun straf uitzitten voor een kleiner of groter vergrijp. Maar ook zij werden niet vergeten; in de kerkelijke vieringen te Amersfoort en Zandvoort werd voor hen gebeden. Geen feestgedruis echter kon de herinnering wegvagen aan de feesten en pachanga's op de Antillen. Evenmin vergat men dat deel der Antilliaanse jeugd, dat last ondervindt van de steeds stijgende werkloosheid. Zo vergleed kerstmis om baan te maken voor het dagelijkse werk in de fabrieken, het alledaagse leven.

Uit alle delen van het land stroomde men toe

De grote markthal te Amersfoort was zaterdagavond voorafgaande aan kerstmis het trefpunt van ongeveer vierhonderd Antillianen, werknemers en studenten, die op uitnodiging van de vereniging Cadena Antillana bijeenkwamen om gezamenlijk dit feest te vieren. Uit alle delen van Nederland kwamen zij. In zijn preek trok de aalmoezenier voor de Antilliaanse werknemers, pater J. van de Schoor, de vergelijking met het eerste kerstfeest, toen herders en wijzen naar de stal van Bethlehem trokken; mensen van verschillend ras, uit verschillende landen maar met één doel: Christus te zien.

De enorme hal was versierd met dennetakken evenals met de werkstukken van de handenarbeid van een Amersfoortse school. Op het podium was een altaartafel opgericht en had een koortje van werknemers bij Bronswerk plaatsgenomen. De kilte in de hal werd spoedig vergeten bij het ontmoeten van vrienden en bekenden.

Curaçaos kwartiertje

Het werd door al die ontmoetingen wel een uitgebreid Curacaos kwartiertje; om negen uur zou de plechtigheid beginnen, maar het werd half elf en toen was het nog met enige moeite, dat men de stoelen in de hal opzocht. Enige tientallen jongelui gaven er de voorkeur aan de kerkelijke dienst niet bij te wonen, waarin dominee W. Kraayenhof en pater Van de Schoor voorgingen. Zij bleven bijeen in de foyer om wat te praten. Wat dat betrof was het ook een stukje Antillen door het geroezemoes tijdens de kerkdienst.

Met een korte zegewens opende dominee Kraavenhof de oecumenische dienst, waarna het Bonbini o Ninjo (Nu sijt wellecome) wat onwennig klonk door de enorme ruimte. Het zo bekende kerstevangelie in de nieuwe Papiamento-vertaling, werd aandachtig gevolgd, waarna pater Van de Schoor het kerstgebeuren in de huidige realiteit plaatste in zijn korte preek. Uit alle delen van Nederland immers was men hier tesamen gekomen. Ergens in Amersfoort speelde een carillon kerstliedjes, terwijl de aalmoezenier er op wees, dat zovelen van de aanwezigen de harde werkelijkheid hadden ondervonden van de deur, die gesloten wordt als de bewoners gevraagd wordt of er nog plaats is voor een kostganger en vooral als het dan gaat om een buitenlandse werknemer. „Nog geen maand geleden werd een Antilliaans echtpaar ergens op straat gezet: er was geen plaats meer voor hen", zo vertelde de predikant. „De vrouw was in haar achtste maand en tientallen adressen werden bezocht om onderdak te vinden, maar overal had men een ander verhaaltje klaar om dit jonge gezin te weren".

„In deze heilige nacht zijn wij, Antillianen en Nederlanders, bijeengekomen als vrienden. Voor God bestaat er geen verschil in ras, voor ons ook niet. Wij zijn bijeen om feest te vieren, maar we mogen onze ogen niet sluiten voor de nood van onze medemensen. Er zijn ook in Nederland Antillianen in nood; Antillianen die vereenzaamd zijn of zonder werk of landgenoten die met andere problemen worstelen. Laten we elkaar helpen en steunen. Dat is de vreugde van de kerstnacht, welke wij nog hebben en welke wij aan anderen moeten brengen", zo vervolgde pater Van de Schoor.

Hij drukte de aanwezigen op het hart zo feest te vieren, dat men niemand zou kwetsen en vooral zo, dat men landgenoten die met hun gedachten thuis vertoefden iets van de Antilliaanse vriendelijkheid zou laten blijken.

Geloofsbelijdenis

Ondertussen ging de tijd voorbij en keek menigeen op zijn horloge om te zien, hoe laat het was, waarbij men zich voorstelde wat er op dat ogenblik thuis gebeurde. Indrukwekkend klonk de geloofsbelijdenis in de markthal en met wat meer vuur werden de andere traditionele liederen gezongen om vervolgens wederzijds zijn schuld te belijden: de celebrant en de aanwezigen. Tijdens de Eucharistieviering hield dominee Kraayenhof de preek, waarin hij het verhaal vertelde van de vierde wijze uit het oosten: Artaban, die te laat kwam om met zijn vrienden op te trekken naar Bethlehem. Artaban namelijk werd onderweg opgehouden door een Joodse vluchteling, die ijlend van de moeraskoorts langs de weg lag. Een deel van het geschenk, dat hij voor de Koning der Joden bij zich had gebruikte hij voor deze zieke. Een ander deel van zijn geschenk besteedds hij daarna aan het lenigen van de nood onder de armen en misdeelden en om soldaten van Herodes aan het huis van zijn gastheer te doen voorbijgaan, zodat diens kinderen geen prooi werden van de kindermoord. Met het resterende deel kocht hij een landgenote, die als slaaf werd weggevoerd, vrij op het ogenblik dat een zekere Jezus van Nazareth aan het kruis werd geslagen. Aan het einde van zijn leven kon hij nog niet zeggen, dat hij de Koning die hij zo had gezocht, had gezien. Toch was hij niet te laat geboren en had hij Christus gezien en wel in de nood van de evenmens, aldus de dominee. „Zo zijn ook wij niet te laat geboren om Christus te zien, als we Hem maar willen zien in de mensen rondom ons: onze collega's, onze werkgevers; als we de andere mens maar als een van God gegeven geschenk aanvaarden", aldus de predikant.

In de smeekbeden bij de offerande dacht men aan alle landgenoten „opdat zij zouden kunnen wennen", evenals aan de familieleden en vrienden op de Antillen. „Laten wij bidden, dat er spoedig genoeg werkgelegenheid zal komen op de Antillen. Wij bidden U verhoor ons", klonk het door de hal. „Laten we nu denken aan alle Antillianen die in nood verkeren in Nederland; in het bijzonder voor hen, die hun werk hebben verloren, zodat zij spoedig opnieuw werk vinden en dat zij kunnen beginnen met hun werk met een nieuw vertrouwen in hun toekomst; voor hen die ziek zijn; voor hen die eenzaam zijn en die geen dak boven hun hoofd hebben; voor hen die om de een of andere reden enige tijd moeten verblijven in de eenzaamheid van de gevangenis. Laten we nu ook denken aan de Antillianen die in het afgelopen jaar door de dood van ons zijn weggenomen. Wij bidden U verhoor ons", zo eindigden de smeekbeden.

Feliz Pascu

En terwijl het middernachtelijke uur aanbrak, ging de Eucharistieviering — geheel in het Papiamento — voort. Vóór de zegen wenste pater Van de Schoor alle aanwezigen een Feliz Pascu toe en waarschuwde allen voorzichtig te zijn op de terugweg van het feest naar huis toe. Daarbij herinnerden velen zich het ongeval van verleden jaar toen hoogstwaarschijnlijk vermoeidheid een noodlottig gevolg had gehad.

Eindelijk was het toen de tijd voor het Antilles Steel Orchestra om de danslustigen op de been te brengen op de muziek van merengues en calypso's. Helaas was de opkomst van de kant van de dames bepaald onvoldoende om iedereen aan zijn trekken te laten komen. Tot zes uur in de vroege morgen bleef men bijeen, dansend, pratend en feestvierend, de zorgen even vergetend.

Feest in Zandvoort

In de parochiekerk van Zandvoort voltrok zich op de eerste kerstdag om half tien een zelfde kerkdienst als de avond tevoren te Amersfoort. Te Zandvoort was het voor de werknemers van Fokker, Ford, Berghaus en voor een groepje Antilliaanse meisjes, die werkzaam zijn in het Verzorgingstehuis Amstelhof in Amsterdam: in totaal ongeveer honderd man. Onder leiding van de heer en mevrouw B. Veeris, en de heer Gilbert Kraal was deze viering georganiseerd. In de parochiekerk volgden ook een aantal Nederlanders, met enige verbazing voor de vreemde taal, de dienst. In de parochiezaal wachtte de Antillianen een uitgebreid ontbijt. Tijdens het ontbijt toonde pater Van de Schoor zich verheugd zo'n groot aantal bekende gezichten te zien evenals nieuwelingen van het bedrijf Berghaus. Hij dankte de feestcommissie voor haar werk, zodat „wij nu in Antilliaanse sfeer feest kunnen vieren". Wederom drukte hij allen op het hart elkaar bij te staan en te zorgen, dat niemand tijdens de feestdagen teveel aan huis dacht.

„Christus is geboren, niet voor Zichzelf, maar voor ieder van ons. Wij leven niet voor onszelf, maar we moeten voor elkaar leven" zo ging hij voort. „Dan ook voelen we onszelf gelukkig. We moeten elkaar dus helpen, als het voor de een soms zwaar is in de Hollandse kou op te staan en voor de ander om zich aan het andere leefklimaat aan te passen. Dan ook zullen we geen heimwee krijgen. Jullie kunnen dan ook iets van de Antillen geven aan je omgeving".

Dominee Kraayenhof op zijn beurt sloot zich bij deze wenken volkomen aan en gaf tenslotte de raad om naar de pater of hem te komen als men soms eens zat met problemen, waaruit men niet kon komen. „We moeten trachten een goede Antilliaanse samenleving in Nederland op te bouwen", merkte hij nog op. Mevrouw Veeris verraste de beheerder van het parochiehuis en de heer Gilbert Kraal vervolgens nog met een kleine attentie.

Tegen de avond kwamen de Antillianen wederom in het parochiehuis bijeen voor een goed verzorgd kerstdiner, waarna tot twaalf uur 's nachts vrij baan werd gemaakt voor de danslustigen. Die werden op hun wenken bediend door de Zandvoortse steelband The Caribbean Ambassadors evenals door de beatband The Birds en The Fugitives, een band van Antillianen uit Zandvoort en Amsterdam. De laatste band bleek allround te zijn, want ook de liefhebbers van merengues en Curacaose walsen konden hun hart ophalen. Te vlug vlogen de uren voorbij. Zonder de geringste wanklank verliep de dag te Zandvoort, dat even geen kille badplaats, maar een stukje Perla del Caribe was.

Ongeveer honderdvijftig Antillianen waren op tweede kerstdag de gast van Bronswerk-Fijenoord te Amersfoort, waar men in de ruime kantine elke herinnering aan het vrieskoude Nederland buiten de deur zette om in echte Antilliaanse sfeer feest te vieren. Dat feestvieren bleek wel zo intens te zijn, dat menigeen zich bij tijd en wijle het zweet van zijn gezicht veegde om daarna met nog meer overgave verder te dansen op de muziek van het onvermoeide Antilles Steel Orchestra, dat met zijn vierde concert in twee dagen bezig was en nog een vijfde concert voor de boeg had. De Antilliaanse sfeer beïnvloedde kennelijk beide partijen wederzijds en sleepte de Nederlandse gasten als een wervelwind mee.

Het begin was weliswaar wat plechtstatiger geweest, maar vormde toch een goed geheel met het dansfeest. Met een kerstgroet in het Nederlands en het Papiamento had pater Van de Schoor de bijeenkomst om twaalf uur geopend. Edwin Illidge zong daarop de Christmassong O little town of Bethlehem, waarna het kerstverhaal werd voorgelezen in het Papiamento door de aalmoezenier die ook een preekje hield evenals dominee Kraavenhof. Indrukwekkend klonk de samenhang van Ora solem (Stille nacht). Dominee Kraayenhof las hierop het evangelie over de drie wijzen uit het Oosten voor.

In zijn preek haalde de dominee het artikel uit het Parool aan, dat in de kersteditie was opgenomen over de Nederlander Kienjet die tijdens zijn bezoek aan Sint Maarten onlangs de kleine Smally meenam naar Nederland, om dit kind van de hongerdood te redden. In doodse stilte hoorden de tientallen Antillianen dit verhaal aan. Deze stilte werd in klinkende munt omgezet tijdens de collecte, welke met de beide voorgaande collectes een opbrengst had van ongeveer één gulden per persoon. Voor de Engels sprekenden in het bijzonder zong Edwin Illidge vervolgens de song Hark, the herald Angels sing.

De verscheidenheid der talen onder de aanwezigen, uit de over geheel Nederland verspreide Bronswerk-vestigingen bijeengekomen, bleek symbolisch in de drie kerstwensen, uitgesproken door de personeelschef van Bronswerk, de heer A. M. V. van Berkel, Reginald Andrews en Hortence Sarmaat in het Nederlands, Engels en Papiamento. De heer Van Berkel wees er in zijn kerstwens op, dat men niet de directie van Bronswerk op de eerste plaats dankbaar moest zijn voor dit feest in eigen sfeer, maar pater Van de Schoor en dominee Kraayenhof, die zich bij de voorbereiding onvermoeibaar hadden getoond.

Eigen sfeer

De eigen sfeer kreeg een bijna uitbundig karakter toen men na de lunch met vereende krachten de kantine had omgetoverd in een prachtige dansvloer. Vanaf dat ogenblik kregen maar weinig benen kans even te rusten. Daarvoor zorgde de steelband wel met zijn calypso's Archie, Patsy, Dorothy en Going home tonight. Nog meer drang achter de noodzaak tot dansen zette de band met zijn merengue San Cristobal. Op dat ogenblik danste de vroegere Veendam-speler Jojo Delannoy met de echtgenote van de dominee, werd mevrouw Van Berkel begeleid door Alvin Jones, die met de heer Van Berkel indertijd de selectie op Curacao heeft geleid voor Bronswerk, en danste Juan Coleo alsof zijn Nederlandse bestaan van deze dans afhing. De vroegere Jong Hollandspeler Mervin Morars en de uit het Arubaanse elftal zo bekende Doc Williams lieten zich evenmin onbetuigd, terwijl Richard Pinedo zijn goede danshart liet spreken, toen hij een van de serveersters een spoedcursus Zuidamerikaanse dansen gaf. Het leek op dat moment wel op een Arubaans carnavalsfeest, waarbij dominee Kraavenhof zijn Arubaanse danservaring liet blijken, dansend met mej. Myriam van Dinter.

Aan alles komt echter een einde, moest de heer Van Berkel rond half zeven met enige weemoed opmerken, toen hij meedeelde, dat de band zijn laatste set zou spelen, jazelf een „onherroepelijk einde". „Ik hoop, dat morgen iedereen op tijd op zijn werk verschijnt, ondanks dit feest, want het belang hiervan zal iedereen langzamerhand wel weten", merkte hij op. De laatste set bleek echter nog niet het allerlaatste te zijn, want de heer Alvin Jones kondigde aan dat men nog eenmaal San Cristobal zou spelen en dit ter ere van pater Van de Schoor, dominee Kraayenhof en de Amigoe. Maar toen was het dan ook wel het definitieve einde en trok iedereen welgemoed naar huis, in de wetenschap, dat de heer Van Berkel had gesproken over: „tot volgend jaar".

VOOR DE LEZER ALS LUISTERAAR

EREDIVISIE	
Ajax — Fortuna '54 ..	—
M.V.V. — Sittardia	—
Sparta — Telstar	—
Elinkwijk — Go Ahead	—
P.S.V. — FC Twente ...	—
Willem I — N.A.C.	—
EERSTE DIVISIE	
N.E.C. — R.B.C.	—
FC Zaanstr. — Eindhoven	—
SC Drente — Heracles ...	—
De Volewijckers — S.V.V.	—
Velox — FC Den Bosch	—
TWEEDE DIVISIE	
Tubantia — Zw. Boys	—
Wageningen — Helmondia	—
Roda J.C. — E.D.O.	—
Z.F.C. — FC V.V.V.	—
Haarlem — Veendam ...	—
Wilhelmina — Baronie ...	—

Regering Thailand gaat huurschuld na

BANGKOK (RTR) — De Thailandse regering gaat een vervolging instellen tegen de maitresses van wijlen premier veldmaarschalk Thanarat wegens vele jaren huurschuld.

Er is al beslag gelegd op de huizen die de premier tijdens zijn ambtsperiode tussen 1958 en 1963 voor zijn vriendinnen liet bouwen. Meer dan honderd maitresses heeft hij naar verluidt gehad, voor het merendeel gewezen filmsterren, fotomodellen en schoonheidskoninginnen. Thanarat is na zijn dood schuldig bevonden aan een miljoenenverduistering. Het grootste deel van zijn nalatenschap is geconfisqueerd.

Zwitserse hulp voor Noordvietnamese kinderen

BERN (AFP/RTR) — De Zwitserse regering zal hulp ter waarde van 250.000 fr. (ongeveer 104.000 gulden Ant.) aan Noord-Vietnam verlenen, voornamelijk ten behoeve van kinderen die het slachtoffer zijn van de oorlog. Het Zwitserse Rode Kruis zal voedsel en medicijnen, die met het geld worden gekocht, naar het Noordvietnamese Rode Kruis sturen.

In oktober j.l. heeft Zwitserland Zuid-Vietnam geholpen door de bouw van een kinderafdeling voor een ziekenhuis in Da Nang.

Cyprisch protest tegen uitlatingen Kosygin

NICOSIA (AFP) — De Cyprische regering heeft bij de Sovjet-Unie geprotesteerd tegen sommige uitlatingen van de Russische premier, Kosygin, tijdens diens recente bezoek aan Turkije, zo is officieel in Nicosia meegedeeld. De Cyprische minister van buitenlandse zaken, Spyros Kyprianoe, heeft de Russische ambassadeur mondeling van het misnoegen van zijn regering in kennis gesteld. Men neemt het Kosygin vooral kwalijk dat hij herhaaldelijk van „de twee gemeenschappen op het eiland" heeft gesproken en „enosis" (aansluiting van Cyprus bij Griekenland) uitdrukkelijk afwees.

Chinezen in Indonesie worden mohammedaan

DJAKARTA (ANP) — Rond tweeduizend Chinezen in Atjeh zijn mohammedaan geworden. Volgens Antara heeft de voorzitter van de vereniging van Indonesische mohammedanen van Chinese afkomst verklaard, dat er steeds meer Chinezen in Indonesië uit eigen vrije wil mohammedaan worden.

MINISTER KROON VERRICHT OPENING

Antillian Tire Company officieel in gebruik

● *De aanwezigen toonden grote belangstelling bij een rondleiding door de fabriek van de Antillian Tire Company n.v. Op de foto "inspecteren" v.l.n.r. de heren R. S. Anderson, drs. H. J. Sprock, H. H. Huston en minister Kroon een van de banden. Geheel rechts de heer Romondt, lid van het personeel van het nieuwe bedrijf.*

WILLEMSTAD. — Met de symbolische eerste druk op de startknop stelde de minister van economische zaken C. D. Kroon gistermiddag de fabriek van de Antillian Tire Company n.v. in gebruik. Als onderdeel van de officiële opening volgde daarna een rondleiding van de ongeveer vijftig aanwezigen, w.o. de heer Tom T. Heywood, directeur van N.V. Mijnmaatschappij Curaçao, de heer R. Friedman, directeur van de Tampa Recapping & Tire Company (Florida), de Amerikaanse consul H. H. Huston, de voorzitters van de kamer van koophandel en van de vereniging bedrijfsleven en verschillende andere vertegenwoordigers uit het particuliere handels- en bedrijfsleven.

Alvorens tot de opening over te gaan namen achtereenvolgens de heren Heywood, Friedman, Huston en Kroon het woord. De heer Heywood gaf in het kort een overzicht van de gebeurtenissen rondom het tot stand komen van het bedrijf waarna ook de de heer Friedman de zaak van zijn kant belichtte.

Minister Kroon legde de nadruk op het belang van soortgelijke vestigingen en zei onder meer dat de bandenfabriek een voorbeeld is van wat bereikt kan worden en aantoont dat de mogelijkheden er zijn. Verder vond hij de fabriek uiteraard van belang voor de werkgelegenheid. De minister zei verder dat de regering van haar zijde belastingfaciliteiten heeft geschapen om het proces van industrialisatie op gang te krijgen doch dat nu het woord aan de ondernemers was.

Daarna volgde de opening en het bezichtigen van het bedrijf waarvoor de aanwezigen een zeer grote belangstelling aan de dag legden. Het geheel werd beeindigd met een drankje.

De opening van het bedrijf waarin een kwart miljoen gulden is geinvesteerd, is een der eerste vruchten welke het bezoek van de handelsmissie uit de Verenigde Staten in april/mei van dit jaar, heeft afgeworpen. De eigenaar/directeur van de Tampa Recapping & Tire Company in Tampa, Florida, de heer Ronald D. Friedman, zette indertijd de naam van zijn bedrijf op de lijst van de Amerikaanse handelslieden die geinteresseerd waren in een vestiging in het Caribisch gebied. Aldus werd het contact gelegd tussen het Amerikaanse bedrijf en de N.V. Mijnmaatschappij Curacao, welke maatschappij in het begin van 1966 naar mogelijkheden begon te zoeken om haar afgesleten banden weer voor het bedrijf bruikbaar te maken, hetgeen een aanzienlijke kostenvermindering voor de maatschappij zou betekenen.

Het idee werd toen geopperd om te komen tot een op zichzelf staand bedrijf dat ook zijn diensten kon verlenen aan het publiek in het algemeen. Een rapport werd opgesteld over de markt dat een gunstig beeld gaf. De heer Friedman kwam in juni op Curacao voor besprekingen met de directie van Mijnmaatschappij Curacao. Men besloot samen te gaan en de Antillian Tire Company n.v. op te richten. Alles ging hierna heel snel. De fabrieksmachines waren enkele maanden later ter plaatse. Het personeel volgde een speciale opleiding (8 weken) o.l.v. de heer Ch. Paree, een inspecteur van de National Tire Dealers Association, van welke associatie de Antilliaanse fabriek lid is.

In een communiqué dat door de directie van het nieuwe bedrijf werd uitgegeven staat onder meer te lezen: „De Antillian Tire Company geeft voor de volle honderd percent garantie tegen slecht vakmanschap en materiaal. Het Curacaose publiek is thans in de gelegenheid banden te kopen voor prijzen die tussen de 30 en 50 percent lager liggen dan nieuwe banden. De directie zal er op toezien dat steeds naar de beste kwaliteit wordt gestreefd en het beste materiaal wordt gebruikt voor de „recapping" van de banden. „Voorts vertelde men dat de banden zullen worden gedistribueerd door vijf dealers in de stad: Frederik Trading Company n.v., E. Moreno Brandao & Sons, L. H. Palacios, Isa Sales & Agencies en E. & G. Martijn.

Het ruwe rubber voor het bedrijf wordt uit de Verenigde Staten geimporteerd. De dagproductie ligt voorlopig tussen de 30 en 40 banden. Men verwacht dat dit binnenkort zal oplopen tot 50-60 banden per dag.

Verongelukt vliegtuig in Colombia gevonden

BOGOTA (AFP) — In het zuidoosten van Colombia heeft men de wrakstukken gevonden van een vliegtuig van de Colombiaanse maatschappij „Avianca", dat sinds vorige week werd vermist. Er waren 26 passagiers en drie bemanningsleden aan boord. Er zijn geen overlevenden.

Kerstkaarten voor De Gaulle

PARIJS (RTR) — President De Gaulle van Frankrijk heeft dit jaar reeds 8.000 kerstkaarten ontvangen en de stroom houdt nog aan. Het is echter onwaarschijnlijk, dat er meer dan 40.000 zullen worden, zoals vorig jaar het geval was.

Tijdelijke schikking rond Manchesters boek

NEW YORK (RTR) — Mevrouw Jacqueline Kennedy heeft besloten haar eis voor een tijdelijk verbod op de publikatie van het omstreden boek „de dood van een president" van de schrijver Manchester te laten vallen. Dit hebben woordvoerders van haar en van de uitgevers Harper and Row meegedeeld.

In een verklaring wordt gezegd dat de uitgevers nog steeds van plan zijn het boek te publiceren, maar dat is overeengekomen dit niet vóór 1 april te doen.

Beide partijen zijn overeengekomen half januari een gerechtelijk onderzoek te vragen als niet voor die tijd tot overeenstemming is gekomen.

Receptie voor CPN-leden

WILLEMSTAD — De Sport- en Ontspanningsvereniging CPN geeft zondag tussen half twaalf en twee uur in haar clubgebouw te Koraal Specht een ontvangst voor alle leden in verband met de jaarwisselingsviering.

Vanavond aankomst Ned. Christelijke reisvereniging

WILLEMSTAD — Vannacht om 12.00 uur arriveert met de KLM vanuit Suriname een groep van dertig personen, behorend tot de Nederlandse Christelijke Reisvereniging. Deze groep zal de dagen, die men op Curaçao vertoeft, logeren in hotel Avila.

Morgenmiddag om 17.00 uur vindt de nieuwjaarsreceptie van de OGEM eveneens in hotel Avila plaats.

Ajax-Liverpool op TeleCuracao

WILLEMSTAD — Tussen vijf uur 's middags en kwart voor zeven presenteert TeleCuraçao morgen de filmreportage van de tweede voetbalwedstrijd tussen Ajax en Liverpool, welke in het kader van de Europese cup voor landskampioenen tussen de Nederlandse en de Engelse ploeg in Engeland werd gespeeld.

Nachtmis in kerk van Zuid Bonam

WILLEMSTAD — In de kerk van Zuid Bonam wordt hedenavond om 23.00 uur een Heilige Mis opgedragen.

Nachtmis in kerk van Coromoto

WILLEMSTAD — Vanavond te middernacht zal er in de kerk van Coromoto een Heilige Mis worden opgedragen.

DE GOUVERNEUR VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

en

MEVROUW DEBROT

zullen ter gelegenheid van de jaarwisseling gaarne ontvangen op maandag 2 januari 1967 van 20.30 uur tot 22.30 uur des avonds, ten Gouvernementshuize.

Avondkleding.

Analyse van de Chinese kernbom

WASHINGTON —(AFP) — De Amerikaanse commissie voor atoomenergie heeft meegedeeld dat op grond van de voorlopige analyse kan worden gezegd dat de vijfde Chinese kernbom, die op 27 december is ontploft, thermonucleaire stoffen bevatte. Er zat uranium 238 en verrijkt uranium 235 in, maar geen plutonium.

Bij de proefontploffing van mei hebben de Chinezen eveneens thermonucleair materiaal gebruikt.

Nieuwe minister van binnenlandse zaken in Argentinië

BUENOS AIRES —(AFP) — De portefeuille van binnenlandse zaken in de Argentijnse regering is toevertrouwd aan de advocaat Guillermo Borda.

Deze werd door de revolutionaire regering-Onganía tot rechter bij het hooggerechtshof benoemd. De nieuwe minister is 52 jaar en hoogleraar aan de universiteit van Buenos Aires.

Kennisgeving

De ondergetekenden maken hierbij bekend dat de kantoren van:

Notaris Dr. E. C. Henriquez

en

Wnd. notaris Dr. J. A. Schiltkamp

met ingang van **1 JANUARI 1967** des **ZATERDAGS GESLOTEN** zullen zijn.

Dr. E. C. Henriquez
Dr. J. A. Schiltkamp

De familie A. v.d. Ven

wenst langs deze weg alle zusters, fraters, broeders, vrienden en kennissen te danken voor de prettige samenwerking tijdens hun verblijf op Curaçao en wenst allen een

zalig Kerstfeest en een gezegend en voorspoedig 1967

HAPPY NEW YEAR

A. v.d. Ven
131 Watford-H.
Christchurch, N. Zeeland